

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
 Butlletí Informatiu del poble
 de S'Arenal, del terme de
 Lluçmajor, el de Marratxí i
 la part rural del terme de
 Ciutat de Mallorca.
 Edita Associació de Veïnats
 Son Sunyer
 DIRECTOR
 Mateu Joan i Florit
 IMPRIMEIX
 Imprenta Atlante
 DIPÒSIT LÈGAL
 PM 473-80
 Publicitat i subscripcions
 Camí Canteres 132
 Telefon. 265005
 73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 79

15 DE JULIOL DE 1985

PREU 60 PTES.

Per segona vegada s'han entregat els premis a les millors col·laboracions a la Premsa Forana de Mallorca donats per SA NOSTRA. Premis ben merescuts a RAMON TURMEDA, un cataliner que col·labora amb el Felanitx i ben conegut pels nostres lectors, premi a dos joves llucmajorers per les seves col·laboracions a la revista Lluçmajor de Pint en Ample, i premi a una desconeguda col·laboradora de Portula la revista del terme de Marratxí. L'entrega se feu al saló de SA NOSTRA de Felanitx.

Festes de Sant Cristòfol a S'Arenal de Mallorca. Per Sant Jaume, també hi haurà festes de l'Estiu, patrocinades per l'Ajuntament de Ciutat.

El grup del Centre Cultural de S'Arenal, va escenificar CA NOSTRA d'En Joan Mas, diumenge passat amb motiu de les festes de Sant Cristòfol. Els qui no hi varen anar o ho vulguin tornar a veure ho podran fer per les festes de Sant Jaume a l'escola pública de S'Arenal de Ciutat.

Equip de Tallers Salvà d'Es Coll d'En Rabassa que pujaren a la Divisió d'Honor la setmana passada guanyant als valencians del Bar Toribio per 0-9.

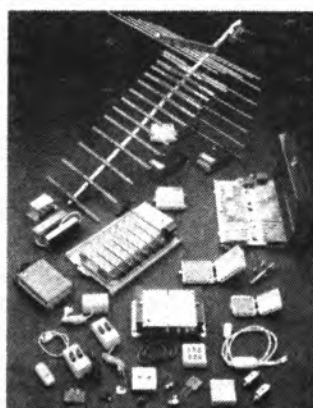

Vuit noves gabines telefòniques a la Plaça de la Vinya de S'Arenal. Continuem creixent!

Adapti les seves antenes individuals o col·lectives a la TV3 que ja funciona a Mallorca.

**ELECTRÒNICA
 EL GAUCHO**

Carrer Mallorca, 2.
 Tel. 263423.
 S'ARENAL DE
 MALLORCA

**HOTEL
 BAHIA DE PALMA**

SALA DE JOCS — BINGO

SERVICI DE CAFETERIA
 XOCOLATA AMB XURROS ENTREPANES I PLATS
 VARIATS

**AL SERVEI DE S'ARENAL I
 DE MALLORCA**

CADA VESPRE A
 PARTIR DE LES SET

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)	227643-227644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Policia Nacional	091
Policia Municipal	092
Policia Municipal de S'Arenal	267654
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Policia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua Potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 720 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i envieu-la al Cami

Canteres, 132, S'Arenal.

La llengua rebutjada

Com volent-nos autojustificar, solem dir que Catalunya és un «poble petit» que vol sobreviure en el concert de les nacions europees. A mi, personalment, mai no m'ha acabat de convèncer aquesta dimensionalitat del fet català. No crec en pobles «petits» o «grans», sinó senzillament en pobles. És clar que hi ha entremig la qüestió demogràfica, però aquesta qüestió, més que no pas afectar les dimensions del poble, el que fa és posar-lo davant l'alternativa del ser o el no ser. I no és aquest el cas que, avui per avui, afecta Catalunya.

L'anticatalanisme latent en amplis sectors de l'opinió pública panyola, i francament actiu en òrgans de decisió estatals, no fa més que corroborar això que acabo de dir. Catalunya és copsada, no com a minoria ètnica incordiant —com ho seria, per exemple, el País Basc— sinó més aviat com a part *maudite*, com a peça rebutjada, d'aquest conjunt polític anomenat Espanya. El nacionalisme espanyol —cal dir-ho d'una vegada— es fonamenta políticament en el *separatisme castellà* operant ja des de l'època dels «comuneros». Per això, acusar els catalans de «separatistes», no és altra cosa que projectar a Catalunya el fantasma de la pròpia mala consciència. Castellà, volent monopolitzar políticament i culturalment Espanya, se n'ha anat separant realment com d'un cos

estrany.

Fets com els de TV3 al País Valencià ho demostren. El gran terror de les autoritats «estats» és que la realitat cultural de Catalunya aparegui de sobte davant l'opinió pública espanyola amb tota la seva transparència, i sense mediacions; tenint en compte que aquesta opinió pública havia estat prèviament «adoctrinada» de manera preventiva contra la mateixa existència del fet cultural català. Allò que fa por és que Catalunya es manifesti Espanya endins, no com una curiositat folklòrica, sinó com la vessant complementària del que seria l'autèntica llengua i cultura «espanyola». Per això, una de les primeres maniobres dels governs espanyols després de la dictadura, ha estat la potenciació de l'esperit disgregador de la llengua catalana en punts estratègics com és ara el País Valencià. I no cal estranyar-nos-en. En temps del general, com que el problema senzillament «no existia», no calia prendre mesures. La democràcia, en canvi, implica, haver d'admetre l'existència dels problemes; i, en conseqüència l'adopció de les mesures adequades per a solucionar-los.

La instal·lació de repetidors de TV3 al País Valencià ha suggerit a l'espanyolisme anticatalanista la plasmació concreta de la «gran amenaça». Perquè, a part el perill de restaurar la consciència de la

unitat de la llengua catalana, res no impedeix que la xarxa de repetidors sense control es pugui estendre Península enllà familiaritzant el veïnat amb una llengua, un tarannà i una cultura que oficialment convé arxivar dins del calaix «antropològic». Què passaria si en el cor mateix de la «Hispanidad» comencés a produir-se un *melting pot* a l'americana...?

Catalunya és bàsicament una llengua. D'això, en són molt més conscients *ells* que no pas nosaltres, entestats com estem a cercar definicions cada cop més rebuscades. Per això, no hi ha cap motiu per repetir a tort i a dret que Catalunya és un «país petit». Les dimensions reals de Catalunya depenen de la nostra capacitat exportadora del nostre ésser lingüístic i cultural. Les nostres dimensions reals depenen de la mesura en què el català sigui conegut fora del «territori històric» i acceptat com a patrimoni comú de tots els espanyols. TV3 podria ser l'instrument més idoni per a aquesta empresa, que implica al capdavant la reespanyolització del català. Són *ells* qui tenen la paraula, ja que tenen la força. De moment, un sector important del poble valencià ha reaccionat valentament i decididament. Tant de bo que no quedi solament en una anècdota.

Jordi Bassas i Ribalta
Escriptor

Cartes

Als nacionalistes dels Països Catalans

Els Països Catalans som un poble oprimat per dos, adhoc tres, grans Estats centralistes. Hem hagut de patir, i en patim encara les conseqüències, més de quaranta anys de dictadura que han esquinçat el nostre país.

Som una nació sense Estat. Una part, la més gran, és a Espanya, una altra a França i, encara, una part molt petita a Itàlia.

Els qui ens preocupem de la nació, de la seva supervivència actual per arribar a la independència, som molt pocs. No pot ser que una nació es mori. Hi pot haver moltes persones que es creuen que són nacionalistes però només de Catalunya. Així, defensant Catalunya, només la Catalunya espanyola, encara ni la Franja de Ponent, l'única cosa que estan fent és destruir la seva veritable nació: els Països Catalans. Això és el que els de Madrid volen. El nacionalisme de Catalunya és més o menys imparable, però la unitat dels Països Catalans és molt feble. Volen fer creure que el País Valencià és la *Comunidad Valenciana*, sense cap lligam amb la resta de països.

Per tant, deixem-nos de nacionalismes de Catalunya, que l'única cosa que aconseguim és distanciar encara més la unitat, i lluitem tots per la independència de tots els Països Catalans. Marçal Gavalda i Camps (Barcelona).

Negar la llibertat

«A Brussel·les capten setze emissores de televisió», em deien, plens d'admiració i enveja. A Figueres sintonitzen amb les emissores franceses. En altres llocs més allunyats, per mitjà d'antenes especials, també aconsegueixen de traduir els senyals elèctrics forasters en imatges plenes de vida i expressió. Amb la imminent emissió via satèl·lit el fenomen es generalitzarà, les

emissions estrangeres seran a l'abast de qualsevol.

Aquest fet no impressiona gaire els senyors al poder. Els valencians poden sentir emissores de qualsevol país estranger sense que ningú els molesti; en canvi no tenen el dret de sentir i veure una emissió en la pròpia llengua que ve de Catalunya, i justament per aquest mateix fet. El poder considera que cal protegir els valencians contra tota transparència. No fos cas que els nens de tres anys s'adonessin —oh suprema corrupció!— que els catalans també parlen valencià!

El cas de Sueca (AVUI, 15-6-85) posa en evidència, una

vegada més, moltes coses. Voldria destacar-ne aquesta: la veritat, per molt que la gent al poder vulgui amagar-la, acaba surant. La iniciativa popular restitueix les veritats elementals simples, per això bàsiques, com aquesta: la comunitat d'interessos lingüístics i culturals entre els diversos països catalans. Al País Valencià, la policia, els governadors civils... i els seus superiors creuen que han d'evitar que aquesta comunitat es manifesti: per ells és un delicte que els particulars es preocupin de fer possible que TV3 sigui captada també al poble de Sueca. De moment, els jutges no han combregat amb rodes de

molí i els excel·lentíssims governadors han hagut de tornar-se'n amb la cua entre cames. Jo encara em pregunto: per quant de temps? Per quant de temps aquesta bona gent de Sueca que fan el que hauria d'haver fet un poder que es diu al servei del poble, per quant de temps podran resistir les embranzides del poder?

Madrid oblida que negar la llibertat als altres pobles de l'Estat és, a la llarga, negar-se-la a si mateix. És negar la sobirania del poble, base de tota democràcia. És deixar la porta oberta a tota mena de tirans. Eugeni Gratacós (Barcelona).

Molt be pels nacionalistes de LA CRIDA que fan feina d'avers Ciutat. Llàstima que no en tinguem d'avers S'Arenal.

No fa moltes dies, aquest mateix mes de juny, a la "Casa de Cultura" i amb el suport de la "Conselleria de Cultura" del nostre Govern, s'ha celebrat una trobada d'escriptors novells. Una trobada amb la finalitat de canviar opinions, de fer una mutua coneixença i, fins i tot, d'estudiar la publicació d'una revista. Objectius ben lloables entre aquesta gent que, un dia no llunyà, hauran d'agafar la torxa —o el relleu, com vulgueu— de portar endavant la literatura catalana a Les Illes.

I he parlat de "literatura catalana" perquè aquesta trobada era dirigida als joves, amb vocació d'escriptor, que volen, pensen i jo diria que deuen cultivar aquesta llengua nostra que no es vol resignar a morir malgrat que, tant des de fora com des de dintre hi ha qui el vol fer impossible la vida. Fins ara nosaltres hem resistit i és conratador el poder constatar que hi ha gent disposada a seguir el nostre camí. No cal dir que, a tots ells, els desitgem els èxits que almenys la seva vocació mereix.

De totes maneres caldria dir que aquesta trobada va ser convocada d'una manera "atípica". Vull dir que ni els "carrosses" —com ens anomenen, vull pensar que afectuosament, els "jove", ni la ja existent des de fa temps "Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana", havien tingut notícia, a priori, de què s'organitzava la tal trobada. Potser una fallada

de l'organització va fer que les coses anessin d'aquesta manera. Però els "carrosses" hi anarem d'observadors —no en faltaria d'altra— i val a dir que ens van rebre ben cordialment i amb els braços oberts. Gràcies.

No puc, en aquestes ratlles, parlar de les conclusions a les quals els "pollets" que ja comencen a "piular", arribaren. I no puc fer-ho perquè només assistirem a la primera part de la reunió i, encara que ens convidaren a dinar amb ells —gràcies altra vegada— no vaig poder acceptar l'invitació i, per tant, no hi era a la fi de la trobada.

No vaig comptar el nombre d'assistents, però així, a cop d'ull, penso que n'hi devia haver, potser, una trentena. Majoria de "pollets" però hi havia també la inestimable presència d'algunes "polletes" que, naturalment, també hi van dir la seva i que, penso, són del tot necessàries si és que volem arri-

Els escriptors novells comencen a piular

bar a una cultura normalitzada perquè les dones, encara que algú ho discuteixi, tenen també veu i vot. Una veu i un vot que ens són absolutament necessaris.

Si no vaig errat s'ha dit que Manacor és la ciutat dels Països Catalans amb més nombre d'escriptors per metre quadrat i això potser que sigui cert en el que respecta als escriptors "carrosses"; però en aquesta trobada que ara em plau comentar sembla que, en el que respecta als escriptors "pollets" Manacor no conserva aquest primeríssim lloc en la nostra literatura. Hi havia escriptors novells de distintes procedències: d'Algaida, de Sant Llorenç, de Lluçmajor... i també de Manacor; però el major nombre d'assistents procedien de Lluçmajor i això vol dir que a la terra de Maria Antònia Salvà i de tants d'altres que han honorat i honoren les nostres lletres, no es perd la llavor i no sols no es perd sinó que hi fructifica.

Cal, però, una cosa, cal penso que aquests escriptors novells tinguin una plataforma de llançament, vull dir un lloc en el qual publicar les coses que escriuen i és per això que,

ja des d'ara, dono la benvinguda a aquesta revista que es proposen llançar. Però penso que cal que no oblidin les altres ja existents: la premsa forana, la revista "Lluc", poden acollir els seus escrits i penso que cap d'aquestes revistes els pot negar un es-

païr per poc acceptable que sigui la seva "piuladissa".

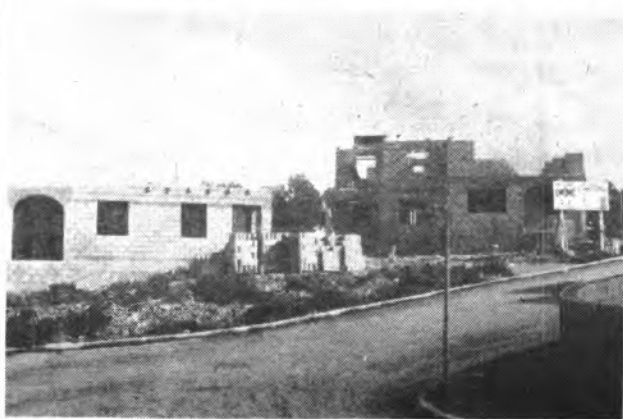
Sembla he pensat que la joventut actual és millor que qualsevol de passada —així com el temps actual és millor que el ja transcorregut— i és per això que, des d'aquí, em

plau felicitar totes aquestes "pollets" i "polletes", desitjar-los tot l'èxit que es mereixen i, sobretot, exhortar-los a no fer el que en diem "capelletes", tots units podran, amb més facilitat, desbrossar el camí cap el futur que, ara, tot just enceten.

Josep M. Palau i Camps

CONSTRUCCIONS RAPEORSA, S.A.

CONSTRUCCIONS EN-
GENERAL GUIXAIES,
LLANTARNERS,
ELECTRICISTES
EDIFICAM XALETES I
APARTAMENTS PER A
VENDRE
FACILITATS FINS A
12 ANYS
TELS, 269329 - 267976

PARTICULAR:
269540 — 268593

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES
CADA DIA
I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO

S'Arenal de Mallorca.

TENIS
MINI-GOLF
PISCINA
SNACK-BAR

PISTA D'ESQUASH TENIS ARENAL

SON VERI
CADA VESPRE A LES 9.00

GRAELLA

LES MILLORS CARNS A L'ENTORN MÉS AGRADEBLE

Calle Costa y Llobera, 1
Teléfono 26 38 34
EL ARENAL (Mallorca)

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions,
festes socials...

Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de
Ca'n Pastilla. Telefons 260119-264563.

La PREMSA FORANA també hi fou present a la Fira del Llibre celebrada a Ciutat de Mallorca del dia 4 al 11 de juny, gràcies a la col·laboració del conseller d'Educació i Cultura. La gent visita nombrosament el nostre Stand interessant-se per les nostres publicacions quedant gratament sorpresos de la realitat de la nostra premsa. Esperam que dins anys vinents també es notarà la nostra presència a la fira. Així com igualment esperam contar amb la magnífica col·laboració del conseller Honorable Sr. Francesc Gilet.

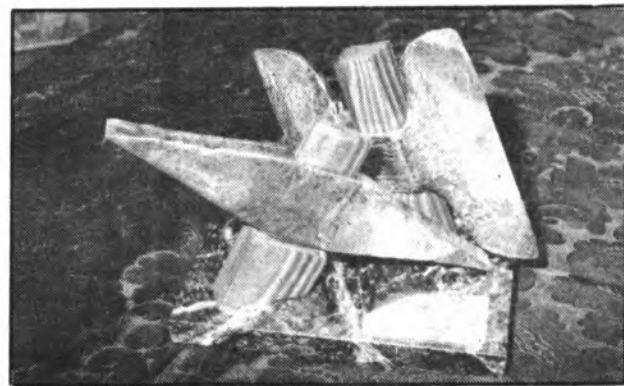
Bar-Bodega Los Clementes.

Pinxox de la moreria - hamburgueses - patates frites - pollastres per endur-sen
Gran assortiment d'entrepans
Parlam totes les llengües
Avinguda de Son Rigo, 23. Tel. 265955
LES MERAVELLES DE S'ARENAL

Instal·lacions Sanitàries Calefacció. Energina Solar Gas i Goteig.
FONTANERIA MULET & MORRO
Exposició i Venta: Carrer Formentera, 5. Tel. 262620. S'Arenal de Mallorca.

Es Tallant i S'Escodra
Símbol que s'ha creat per representar S'Arenal de Mallorca, i que enguany ja ha servit com a trofeu per a diferents premis.

Festes de Sant Jaume a S'Arenal

DIA 24, REVETLA DE SANT JAUME

A les 8 del vespre, crsecaviles amb el Grup Trip Trup i els nins i nines de S'Arenal.

A les 10'30 balls mallorquins amb els balladors de S'Arenal i el Grup "Música Nostra".

DIA 25 - DIA DE SANT JAUME

A les 9 competició de petanca.

A les 12 concert a càrrec de la Banda de Música de S'Almudaina

A les 6 de l'horabaixa, carreres i jocs infantils.

A les 10 del vespre, representació de l'obra teatral, CA NOSTRA a càrrec del GRUMERS DE S'ARENAL.

Tots aquest actes seran gratuïts i se feren a la Plaça del Consulti de S'Arenal.

ORGANITZA: ASSOCIACIO DE VEINATS SON SUNYER DE S'ARENAL

PATROCINEN: AJUNTAMENT DE CIUTAT DE MALLORCA

GOVERN BALEAR - CONSELL DE MALLORCA

COL·LABOREN:

DIARI DE S'ARENAL
BANCA CATALANA
BANC DE BILBAO
CRÉDIT BALEAR
LA CAIXA
SA NOSTRA
AGRUPACIO D'HOTELERS DE S'ARENAL
HOTEL GEMINI
IMPRENTA BAHIA
HOTEL MONACO
HOTEL ALEJANDRIA
HOTEL SAN DIEGO
HOTEL PLANELL

HOTEL MAGALLANES
HOTEL TOKIO
HOTEL RIUTORT
HOTEL ORBE II
BAR JAMAICA
BAR BIDASOA
BAR BRASILIA
CAFETERIA VENUS
BAR ROSABA
RANXO CA'N VERDERA
JOIERIA OLEGARIO
PEIXETERIA GERMANS VICENS
APOTECARIA SAGRISTA

ALIMENTACIÓ FRANCISCA
PERSONAL SANITARI CONSULTORI S'ARENAL
TRANSPORTS CASTELLANO VIDAL
TRANSPORTS JOSE MARTINEZ
PREFAMA
GRUES SAMPOL
ADROGUERIA GARAU
BARBERIA ANGEL
PASTISSERIA BALLESTER
FOTOS I REPORTATGES S.N. TENIS S'ARENAL
CONSTRUCCIONES RAPEORSA.

suministros
ARENAL S.A.

TOT PER LA SEVA PISCINA
Muntatge-Manteniment-Reparacions

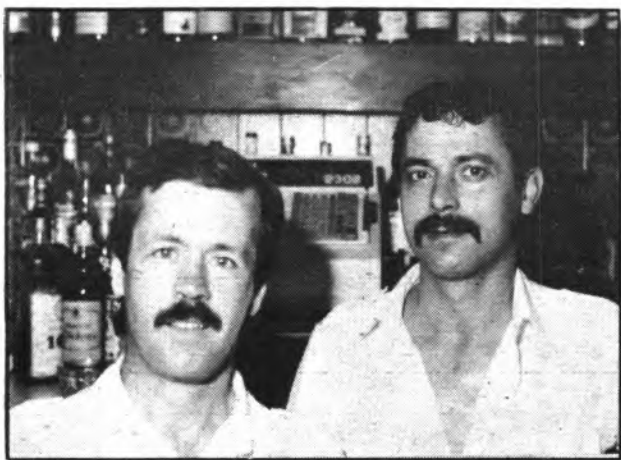
PRODUCTES QUÍMICS DE LES MILLORS MARQUES MUNDIALS
Accessoris, trampolins, topogans, escales d'acer inox-bombes, etc.

UN EQUIP SENCER DE PROFESSIONALS AL SEU SERVICI

TEL: 26 53 29 - 26 53 54

EXPOSICIO I VENDA
Carrer Amílcar, n. 14 - S'ARENAL DE MALLORCA

Enquesta: ¿Qué opines sobre la creació de L'Ajuntament de S'Arenal de Mallorca?

MANOLO I RAMON

Bar Celta

Sí, sí, S'Arenal ha d'esser independent de Ciutat i de Lluçmajor.

ISABEL FUSTER I DOMENECH

Artesanies Merche

Es convenient un ajuntament a S'Arenal. Ens administraren nosaltres mateixos.

JAUME RIERA I SALVA

Sayonara

Sí, els areners necessitam un ajuntament.

FRANCESCA GONZALEZ LARA

Supermercat Manolo

Sí, amb un ajuntament duren el nostre poble a la nostra manera.

ANTONIA COLL I CLAR

Hostal Maracaibo

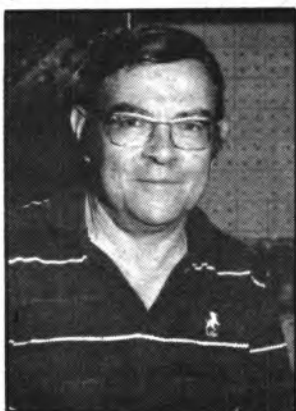
Es ben necessari un ajuntament que vagi des de Ca'n Pastilla fins a n'Es Cap Blanc.

FAMILIA MUÑOZ

Arte de Toledo

Es bien necesario. El dinero de los impuestos se quedará aquí y el pueblo no estará dividido en dos como ahora.

JOAN HOMAR I TOUS

Bar Gaby

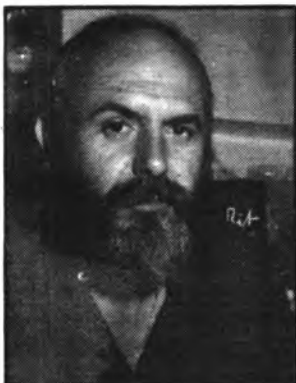
Sí, mos podem defensar millor si tenim un ajuntament per aquí.

TOEMU QUETGLES I PAIERES

Maitre d'Hotel

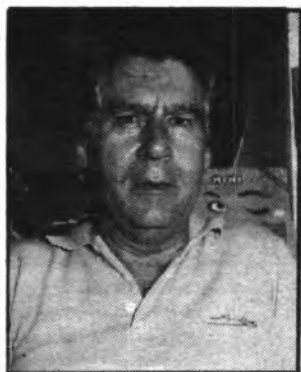
Es ben nora. S'Arenal produeix molts d'imposts que no reverteixen aquí.

PERE ANTONI NOGUERA I RIGO

Sala de Jocs

Es just i necessari. Mos sobra identitat pròpia per tenir un ajuntament.

PEP BAUZA I GAYA

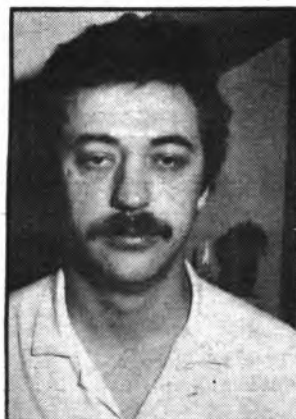
Souvenir Bovi

Es lo que toca, que cada poble tengui el seu ajuntament. S'Arenal està xapat entre dos municipis i això no està gens bé.

SIMONE DE VLAM

No està bé que S'Arenal estigui xapat pel mig. Amb un ajuntament ajuntaren S'Arenal.

FAMILIA AMENGUAL

King's Frid Chicken

Sí, S'Arenal és completament apart de Palma i de Lluçmajor. Hem de fer el nostre ajuntament.

Els homes causants del lesbianisme

Lance Milne (69 anys) cap del Partit Demòcrata d'Austràlia del Sud no està extranyat del creixent número de lesbianes que hi ha al país. Daixò diu, en podrien tenir la culpa els homes que no saben fer l'amor en condicions.

Milne expressa aquesta opinió en una carta dirigida al periòdic dels professionals de l'ensenyança d'Austràlia del Sud amb motiu d'un debat públic sobre la nomosexualitat a les escoles. A la carta, el polític acusa al mascle australià de ser una espècie "d'Speedy Gonzalez" en l'assumpte amorós.

"Hi ha massa homes que no saben la diferen-

cia entre fer l'amor a una dona o donar-li una simple passada sexual'.

La diferència entre ambdues coses és qüestió de temps, segons Milne, doncs fer l'amor a una dona empraria unes quatre hores mentre que "la passada sexual" no sobrepassa els quatre minuts, generalment se fa amb la roba posada i sense cap precaució.

Tal com estan les coses, Milne arriba a la conclusió de que no és estrany que algunes dones cerquin sobre els membres del seu propi sexe l'ansia d'atenció i ternura que no troben en el sexe contrari.

Cala Estancia
Pizzeria Restaurant

CUINA MALLORQUINA - PIZZERIA -
PEIX I MOLTA VARIETAT DE PLATS

Obert cada dia
Reserves Te. 26 70 35

Mos trobareu al final del carrer Pineda
PUNTA CALA ESTANCIA - CA'N
PASTILLA

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU
Centre

CHISUN

Tel. 269815

Chuladas
Nova botiga
d'infants

Avda. Nacional, 19
Entre Balnearios 7-8

Tel. 266668
El Arenal

Enquesta: El Arenal - Arenal - S'Arenal - S'Arenal de Mallorca - Platja de Palma

MARIBEL FERNANDEZ
ALARCON

Dependent
Això s'ha de dir en cas-
tellà. EL ARENAL.

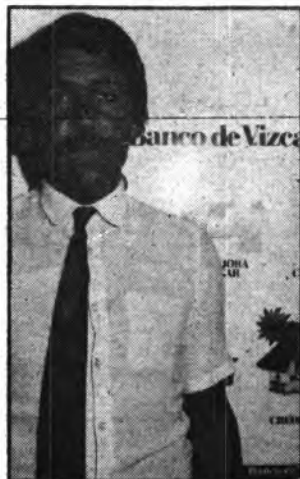
ROSA OLMO I
FERNANDEZ

Adroguera
Me va bé S'ARENAL.

FRANCESC JIMENEZ
VIZCAINO

The Galeon Tavern
Jo sempre he dit S'Are-
nal. S'ARENAL DE MA-
LLORCA, encara m'agrada
més.

BIEL PERELLO ROCA

Banc de Viscaya
A tot Espanya no co-
neixen per S'Arenal.
S'ARENAL DE MALLOR-
CA mos identificaria més.

BARBARA MOREI I
MARCUS

Calçats Morei
S'Arenal estarà millor
regit. Ara, està xapat en
dos coses que es desastro-
sa.

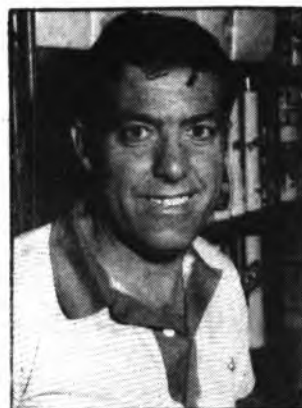
MARCEL GUARNIERI

Retratista
Jo diria Ciutat de
S'Arenal. S'ARENAL DE
MALLORCA també
m'agrada.

BERNAT BOSCAN I
COLOMAR

Botiguer
Sempre ha estat S'ARE-
NAL, però m'agrada més
S'ARENAL DE MALLOR-
CA per diferenciar-lo d'al-
tres arenals de les Illes.

BIEL VERDU I ASENSIO

Hotel Cupido
S'ARENAL DE MA-
LLORCA ha d'esser el
nom d'aquest poble.

ISABEL JIMENEZ DIAZ

Perruquera
Això és S'Arenal.

El teatre als Països Escandinaus

Estocolm és una ciutat amb una activitat teatral fantàstica. Si considerem que el gran Estocolm té prop d'un milió i mig d'habitants i 59 teatres, ens resultarà que és la ciutat del món amb una densitat teatral més alta.

A més de les grans institucions: Opera, Dramaten, Stadsteater, Riksteater, Marionetten i Parkteater, funcionen una cinquantena de grups independents, 5 grups independents d'òpera. 25 grups de dansa, per no parlar d'un nombre considerable de teatres privats.

Les institucions suaresmentades mantenen sovint tres o quatre i fins i tot cinc sales d'espectacle, així els escenaris del Dramaten són: la sala gran, la sala petita, la sala quatre, la sala dels pintors i el pavelló Nybro, o sigui, que el mateix dia hi ha en cartellera un petit ventall de propostes teatrals que poden anar des d'un autor clàssic a teatre per a infants.

El ballet institucionalitzat es representa a les sales de l'òpera i de Riddarfjärd, altres teatres de ballet són Glashuset i Torped.

Els mims tenen el seu cau al teatre Plaza, les titelles al Marionetten, l'òpera al Söder, al teatre modernista Oscar i al no tan bonic Jarla.

A la capital de Suècia funcionen dues companyies estables en castellà: el teatro popular latinoamericano i el teatro Sándino que també representa en suec.

La companyia The English Theatre representa en anglès al Regina i al King's theatre.

La companyia turca Halk Hoyunculari, sol representar al pavelló Nybro que pertany al Dramaten. També representen en suec.

Degut a la immigració els espectacles en finlandès, estonià, grec, etc. també sovintegen.

L'activitat teatral ocupa milers de persones.

Només visitant els grans tallers del Dramaten i l'òpera, a l'agència, a uns quilòmetres del centre de la ciutat, un s'adona del complicat procés escenogràfic d'un muntatge. És un complex d'edificis al costat d'uns antics hangars d'aviació els quals s'utilitzen com a magatzems de decorats, amb els darrers avanços tècnics, s'hi van fabricant les peces que formaran damunt l'escenari "la imatge teatral": fusteria, tapiceria, ferreria, taller de pintura, obrador de plàstic, taller d'utilitatge, etc., dins un espai ample i lluminós, amb totes les prevencions contra accidents, treballen una munió d'artistes i artesans, mantenint tradicions que el món modern va perdent.

Olle Söderberg, enginyer hidràulic de l'òpera em comentava que el teatre suposa un desafiament, és a dir, solucionar problemes de tota mena, artístics i tècnics.

Cada escenografia significa un càlcul de pes, d'inflamabilitat, de color, d'estructura, de duració, de magatzematge, de mobilitat, de so, etc.

Aquesta experiència, aquesta ciència sempre al dia a dintre d'una societat

és un bon negoci, ja que es pot aplicar a sectors no precisament teatrals com poden ésser el camp de la indústria, o domèstic o urbà.

L'art de la Mediterrània es caracteritza pel desig de convèncer, d'impressionar o de despertar la fantasia (un exemple que poso sempre són les fonts monumentals de l'exposició de Barcelona del 1929).

L'art d'Escandinàvia es caracteritza pel funcionalisme (L'exposició d'Estocolm del 1930 on Asplund i d'altres arquitectes proposaven solucions d'habitatge higièniques i racionals, o per exemple els vaixells vikings que a més de bells, navegaven molt bé, o el disseny industrial, etc.).

Si els suecs mantenen l'art de Talia amb tanta cura, vol dir que aquest art és funcional.

Els catalans podríem aprendre molt de la política teatral de Noruega o d'Islandia, o de la planificació d'arquitectura de teatres de Finlàndia.

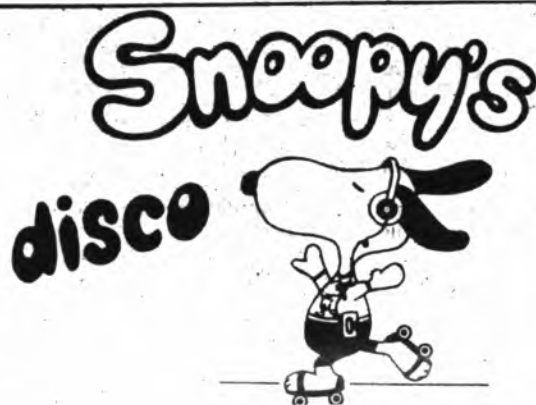
Els països escandinaus són petits, amb llengües restringides, per això els països catalans podrien aprendre molt d'aquestes terres que fa tant d'anys que gaudeixen de llibertat.

Ramon Cavaller
Surbrunnsgatan, 10
11421 Stockholm
Tel. 159672

Beber y Comer SA FOGANYA

Pollastres rostits per menjar o per endur-se'n
Calitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS i ENTREPANS
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
A S'Arenal de Mallorca. Tel. 269017-10

Son Verí
S'ARENAL DE MALLORCA

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon 265005

Un autonomista a les Autonomies?

Fins i tot el senyor Felipe, a l'hora d'anunciar la nova, estava preocupat perquè en digués-sim remodelatge —que és el substantiu que agrada al règim— o que preferíssim anomenar-ho crisi.

Home, tampoc no és per a trencar-s'hi les banyes. Les coses són el que són, independentment del nom amb què uns o altres les vulguin batejar. La qüestió és que no ens prenguin per idiotes i provin de fer-nos creure que allò que veiem negre és blanc. Per ser independents, podríem dir-ne que hi ha hagut marro.

Ara, tampoc no cal que ens consternem. Si les coses haguessin anat fins ara a tot drap i a cor què vols, ens podria inquietar que s'hagi produït un canvi fort de persones a l'executiu de Madrid, però tal com ho hem patit, no hi fa res que canviïn bé de ministres, és ben lògic: s'ha de provar de fer-ho millor.

A més a més, a nosaltres, a la catalanitat en general, em sembla que la muda ens pot afectar ben positivament: de sis ministres nous (cinc, si no comptem en Solchaga, que només canvia de despatx), dos són de casa nostra i un hi ha estudiat la carrera.

Em sembla particularment interessant que hagin estat encarregades la cartera d'Indústria al fabricant català d'electrònica informàtica Joan Majó i l'Administració Territorial que vol dir de les autonomies

al mallorquí Fèlix Pons. Sembla com si el règim s'hagués decidit finalment a experimentar la política de les realitats.

Ara, de tots dos nomenaments, el que resulta, per a nosaltres, d'un significat més innovador és el del senyor Pons de Mallorca. El senyor Pons no és un home qualsevol (no vull dir, amb això, que en Majó ho sigui). És un advocat eficient; un personatge que, tot i ser extraordinàriament reservat, ha fet de portaveu del grup del PSOE a les Illes, i sembla que en això no hi ha hagut pas cap contradicció. Però té una qualitat que ens interessa encara més a la gent dels Països Catalans: s'ha manifestat sempre nacionalista, la qual cosa ja és una condició delicada per al càrrec que haurà de portar d'ara endavant.

En ve de nissaga, d'aquesta mena. El seu pare ja era un democrata-cristià liberal, nacionalista i antifranquista, fins al punt que va participar en el famós «Con-tuberni de Munic», per la qual cosa va ser detingut i condemnat a complir presó a l'illa de Lanzarote. Com que la seva condició de pres no li concedia despeses sumptuàries per part de l'Estat, l'autoritat competent el va avisar, a ell i al seu company de causa Joan Casals, que si no volien fer el viatge fins a les Canàries a la bodega del vaixell, s'haurien de pagar passatges de cabina per a ells i per al policia que els custodiava. Naturalment, van

pagar. En acostar-se el Nadal, el «Caudillo» va tenir un atac de gràcia i va disposar el seu alliberament.

Però en reclamar tots dos els documents de llibertat al director de la presó, per tal de poder viatjar sense perill de ser considerats fugitius, el funcionari els va dir que no els podia expedir aquest paper, ja que ells mai no havien estat empresonats. Coses d'aquelles temps.

Sigui com sigui, el senyor Pons resulta un bon fill del seu pare. Vull dir, per exemple, que mai no ha fet cap ganyota a l'hora de parlar-se de cooperació cultural entre totes les terres de parla catalana, que ha abonat la difusió dels programes de TV3 a Mallorca, i fins i tot em sembla recordar que havia tingut una participació de pes en el Congrés de Cultura Catalana. No ho sé, sembla que ens hi hagin posat el nostre home.

De tota manera, sembla estrany que el règim ens hagi volgut sorprendre tant. En aquest Estat, les coses sempre van amb segones: ara mateix, la caiguda del Boyer, que passava pel flagell del capitalisme monopolista, ha provocat una caiguda considerable de l'índex de cotitzacions de la borsa (potser només era el flagell de la fortuna dels assalariats). Tant de bo que tot sigui allò que sembla en els nous nomenaments.

Doctor Scòpius - Avui

Fèlix Pons Irazabal, Ministre d'Administració Territorial

Que un home de les nostres illes hagi estat nomenat pel president del Govern, ministre de les Autonomies, és una bona notícia. Ho és pel fet de que sia mallorquí, i amb això volem dir que comprendrà la problemàtica dels Països Catalans, del País Basc i de Galícia, que d'ara endavant no seran nacions mirades des de Castella amb els ulls castellans de sempre, i ho és pel fet que el nou ministre, és nacionalista, cosa que ha demostrat repetides vegades al Parlament Balear on ha defensat postures en defensa de Mallorca i de la seva identitat com a poble inclòs dins la nació dels Països Catalans.

Des de S'ARENAL DE MALLORCA, ens congratulam amb aquest nomenament, un encert, del president del Govern Socialista.

LA NOSTRA CARN... DES DE SEMPRE

55 ANYS AL SERVICI DE LA NOSTRA COMARCA

PASSEIG CA'N CAIMARI, 10 - TELÈFON 265304
CARRER DEL CARDENAL ROSSELL, 96 - TELÈFON: 260319
COLL D'EN RABASSA

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM apleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

c/ Palau Reial, 1

Festes de Son Ferriol

Una comissió de la associació de veïnats, va pujar a la sala on fou rebuda pel tinent de batle de Deports, senyor Pasqual.

Tots els nins i nines de Son Ferriol anaren amb bicicleta fins a Cort durant aquestes festes de l'estiu.

San Antoni Abad, segon classificat a la categoria Aleví.

Entrega del trofeu al primer classificat a la categoria amateur.

El Hoyo de Son Ferriol, primer classificat a la categoria Amateur.

FOTOGRAF VIDEO CLUB **Torres R.**

Avinguda del Cid, 15
SON FERRIOL. Telf. 416857.

Reportatges, bodes, comunions, batetjos, treballs industrials, etc., a partir de 22.000 ptes.

- Fotocòpies a l'acte.
- Fotos carnet a l'acte.
- Lloguer de pel·lícules a partir de 200 ptes.
- Quotes de soci-Vídeo-Club a partir de 2.000 ptes. mensuals. Aquesta quota inclou una pel·lícula cada dia i dues pel·lícules els caps de setmana. INCLUS MULTINACIONALS.
- Venda de pel·lícules: Una 7.000, dues 12.000.

En Tomeu Penya, principal estrella a les festes de Son Ferriol-85, també hi hagué vetlada de gloses i representació de la comèdia **AI JOAQUIM QUE HAS VENGUT DE PRIM** a més dels aconeximents esportius que il·lustren amb fotografies.

Torneig de futbollet

El "Hoyo" primer classificat

Amb motiu de les festes de l'Estiu de Son Ferriol, se va organitzar un torneig de futbollet que se va jugar durant tota la setmana al camp del mig del poble.

Aquests són els resultats d'aquesta competició:

ALEVINS

San Antoni Abad, 4 - So N'Oliu, 3.
Caragol Cade Peguera, 4 - Esporles, 1.

Esporles, 10 - So N'Oliu, 3.
San Antoni Abad, 1 - Caragol de Peguera, 9.

AMATEURS

Inter Mallorca, 0 - El Hoyo, 7.
Matelassos Salom, 0 - Kron, 2.
Kron, 8 - Inter Mallorca, 0.
Matelassos Salom, 3 - El Hoyo, 4.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS

FESTES, BATETJOS, PRIMERES COMUNIONS, NOCES...

PODEU COMPRAR CÒPIES DE LES
FOTOGRAFIES D'AQUEST PERIÓDIC

ES UN SERVICI MÉS DE

S'Arenal
de Mallorca
TEL. 265005

La societat i els vells

La nostra societat tendeix a llevar-se els vells de davant i crea per a ells llocs i espais massificats, on s'acumulen els anys i les deficiències humanes pròpies de la senilitat creant un clima despersonalitzador. Davant aquesta tendència deshumanitzadora cal que els cristians cultivem l'amistat i l'acollida dels vells, escoltant-los i acompanyant-los. Seria una passa beneficiosa per a ells si impedíssim noves residències mastodòntiques a Mallorca i fomentàssim la creació de casals familiars. Una vegada comès el delictes de fer una residència tan poc familiar com la de La Bonanova, ¿no podria reservar-se al manco pels mallorquins? ¿Quin pecat han comès els vells de Galícia o de Múrcia per haver de venir a morir a l'Illa?

Els vells i els polítics darrerament s'han fet amics, perquè els vells se conformen amb poc i just que els pugin una mica la pensió voten a favor dels polítics de torn. No farien igual els joves encara que el Govern invertís amb ells les mateixes quantitats. Pobres vells quan se'ls cerca pel vot!

Cerquem dels vells la saviesa i paguem per ella el preu de l'amor, el diàleg sense pressa i la comprensió. Quan mor un vell, se crema una biblioteca. Qui no té relacions profundes amb els vells, té poques arrels i creix escafit. Un vell ompl una casa i quan mor la padrina totes les branques familiars perden cohesió i es dispersen.

També molts de grups d'acció social de l'església ajuden al treball amb els vells del que les religioses són moltes vegades l'ànima i el secret de l'èxit; elles supleixen el que deuriem fer els fills i els tracten com si fossin propis. Sols la fe i la vocació fan possible un tal servei gratuït.

Com deixebles de Jesús i davant el fet que és moda el tema de la tercera edat, convé determinar què és més nostre dins aquest camp per allò de que és més cristià:

1) L'absència de qualsevol interès (hi ha qui darrera els vells es fa ric, com darrera els pobres).

2) Servir i acompanyar els vells més pobres, més malalts, més tot sols, els que ningú vol o ningú pot acollir. Aquests són els més nostres perquè en ells Jesús hi és amb una presència preferent; són els més seus.

3) En la nostra societat democràtica els cristians hem de col·laborar amb les institucions socials que atenen els vells per tal que el seu rendiment sigui millor: serveis a domicili, promoció cultural, foment de la salut, participació social, etc.

4) Quan les passes del pelegrí en aquest món s'acosten a l'horitzó on el sol se pon, pertoca a la comunitat cristiana fer-li descobrir la llinda del cel. Es propi i específic nostre acompanyar els vells a la mort i a la resurrecció en Crist. Especialment el prevere però també els familiars i els amics cristians han d'il·luminar amb la fe, els sacraments i l'esperança del cel les darreres passes en aquest món. Llavors es descobreix el sentit profund de l'existència humana, quan l'alba de Pasqua hi comença a clarejar.

El grau de maduresa d'una societat es comprova per la forma com tracta els seus vells i com els incorpora. Llavors queden sense sentit proverbis com el nostre: "la gent jove no té seny i la vella és malsufrida". **Arran**

Dr. Antoni Puigvert, Uròleg

La gent que se retira no sap què fotre

Jove és aquell que des dels 20 anys es conserva esperançat i no enfonsat, amb desitjos de treballar i no de plegar. La joventut és producció i no el fet de retirar-se. Miri, jo tinc 80 anys i avui encara m'he llevat a quarts de sis per estudiar un tema que em preocupava molt. En canvi, la gent que està retirada no sap què fotre.

El problema de la joventut d'avui és només un: el de l'educació. No hi ha disciplina, de seguida et tutegen. Jo tenia una infermera que sempre em parlava de tu, una noia jove, fins que un dia li vaig dir: «Escolti, com és diu vostè? És que com que em tracta amb tanta confiança ja estic rumiant quan deviem sopar i dormir junts vostè i jo?».

El futur dels joves el veig molt malament mentre no se'ls doni disciplina i no estaca. Un vell mereix respecte. Jo, quan vivia en una barriada obrera, veia més disciplina que enllac. Potser el problema hi és també perquè els vells hem perdut el control dels joves.

Han dit no!

Fa més d'un any que a Lluçmajor se va inaugurar a "bombo i platillo" una nova residència per ancians se n'havien de cuidar les Germanes de la Caritat. Ara s'ha fet públic el problema, o la trampa que s'amagava: se pretenia que ses monges mantenguessin obert l'antic hospici "per

els vells que caissin'problemes i a la nova residència hi anirien els altres.

D'aquí a tenir una residència per ancians pobres i una altre per rics no hi havia més que un a passa: les monges han refusat d'atendre a la nova residència.

Òptica S'Arenal

JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER LES ULLERES

ULLERES
(Nacionals i
d'importació)
Ulleres de sol
LENTILLES
APARELLS PER
SORDS

DIPLOMAT
JOSEP
AMENGUAL
ÒPTIC -
OPTOMETRISTA

CARRER BERLÍN.
CANTONADA
TRASIMENO.
TEL. 49 00 61

S'ARENAL DE MALLORCA

GRADUAM BÉ LES
SEVES ULLERES

ESCOLA
D'INFANTS
PETITÓ

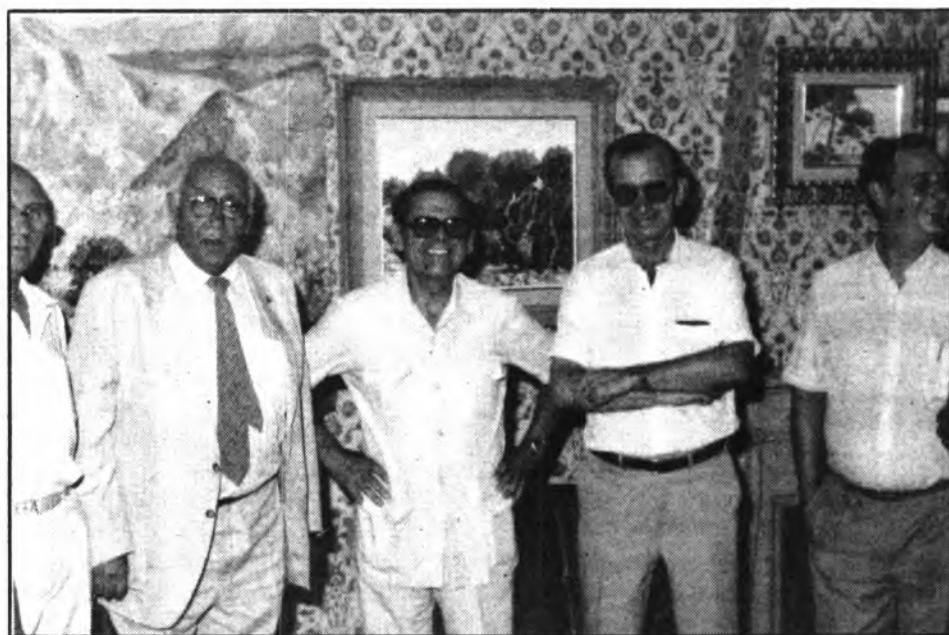
Plaça Reina
M.ª Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

C/ Joaquín Verdaguer, 12
Arenal Tel. 26 67 21

Inauguració per les nostres primeres autoritats municipals de l'exposició de pintures de N'Alvarado. Aquesta serà la darrera exposició de N'Alvarado a S'Arenal, ja que el conegut pintor emigrarà ben prest a les Illes Canàries.

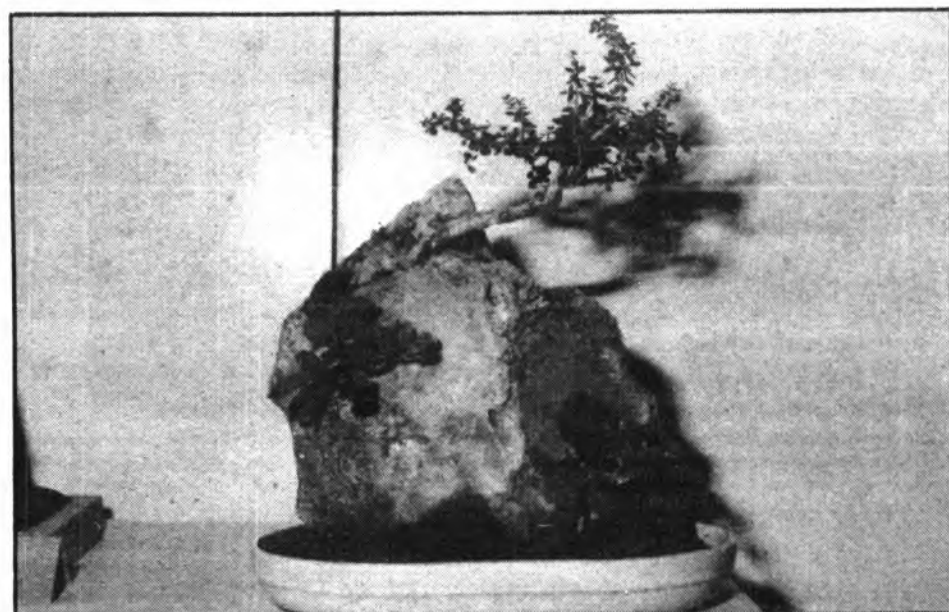
Moment de la inauguració de l'exposició de fotografies S'ARENAL DELS NOSTRES PADRINS a càrrec del fotògraf Adolf de Villarroia, col·laborador d'aquesta revista, ajudat d'En Miquel Llompart i de Na Catalina Guasp.

TALLERS J.J.
ELECTRICITAT DE
L'AUTOMOBIL

Carretera de Ca'n
Pastilla, 96. Telèfon:
261588.
CA'N PASTILLA DE
MALLORCA

Exposició de BONSAITS als locals parroquials de S'Arenal amb motiu de les festes de Sant Cristòfol. A la fotografia, el propietari dels petits arbres Dn. Toni Bauçà explica a les primeres autoritats llucmajoreres la tècnica de criar arbres nans. Dn. Toni Bauçà és director de l'Hotel Badia de Palma.

Un ullastre i dues figueres, creixen damunt una pedra que no passa dels 7 quilos.

SOM LA RADIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per esoltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

RÀDIO POPULAR

LA RÀDIO ENCESA

Trenta-sis milions de pobres

No m'ho podia acabar de creure però la televisió espanyola m'oferia imatges de gent desnodrida, infants malalts i cues per entrar als menjadors públics de beneficiència que pareixien filmades a Etiòpia o a qualsevol altre d'aquests països africans que passen per la terrible prova de la fam, però les imatges televisives no estaven filmades ni a Etiòpia, ni el Txad, ni tampoc a l'Índia, eren imatges filmades als Estats Units, als USA, i els seus protagonistes eren conciutadans de Burt Reynolds, Woody Allen, Tina Turner i Richard Nixon, però més pobres i amb més fam que ells.

Aquesta no és una imatge corrent dels USA. Sempre els mitjans de comunicació ens han ofert la imatge feliç del país de Ronald Reagan, la imatge que els Estats Units són la terra de l'abundància, de la riquesa, de l'hiper-consum i de la prosperitat, imatges que tanmateix amagaven la realitat d'un sistema on els rics són més rics cada dia i els pobres es van empobrint més a mesura que els altres acumulen riqueses. És la crua i terrible realitat d'un salvatge sistema capitalista ara més accentuat que mai.

Trenta-sis milions de nordamericans pobres en el país més ric del món són molts milions de persones que no gaudeixen del mínim necessari per poder sobreviure diàriament. El sistema nordamericà és completament inepte per evitar que una part dels seus ciutadans, que no ha tingut la sort o les facilitats necessàries per poder-se obrir camí en la societat de lliure mercat més avançada, deixi de passar fam.

És trist i deplorable saber que encara hi ha fam en el Món quan sols ens manquen quinze anys per encetar un nou segle que se'ns presenta ple de promeses i d'esperances, però també resulta igualment trist adonar-se'n que un país com els USA és incapaç d'oferir pa i un nivell de vida digne als seus propis ciutadans. Darrera de tots els muntatges de

Hollywood, de Disneylândia, dels music-halls de Brooklyn, dels grata-cels de Manhattan, de l'american way of life, s'amaguen la fam i la misèria de trenta-sis milions de persones que han deixat de ser ciutadanes dels USA per convertir-se en ciutadans del Món, del nostre Món.

Ramon Turmeda - Felanitx

Concurs de paelles

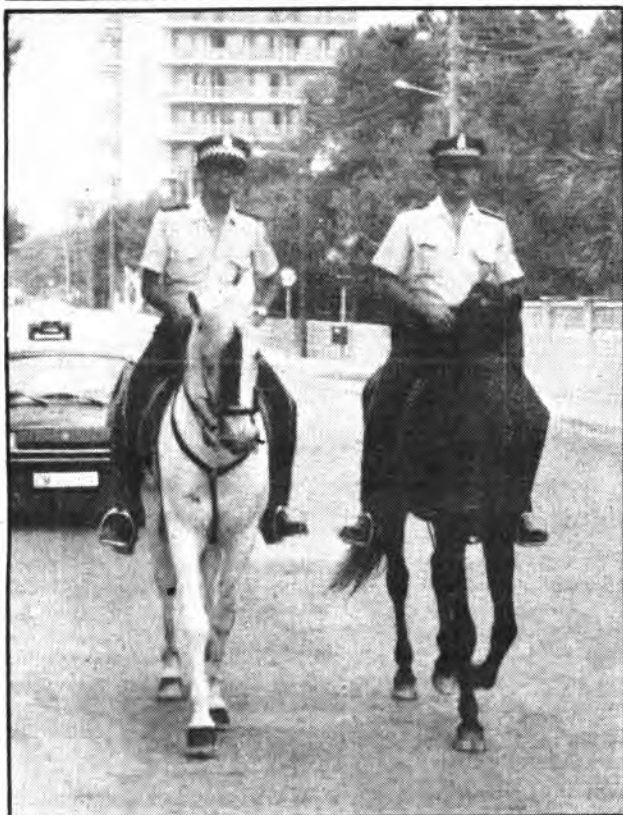
Formant part de l'atractiu programa de les festes populars-85 es va celebrar el "Primer Concurs de Paelles" tenint per escenari Son Verí, devora l'antic rentador de "Sa Senyora", a les roques abaix d'uns pins esponerosos que fan una ombra molt bona.

El primer premi fou per la paella presentada per Margalida Mateu i Pericàs, que va rebre un artístic premi donat per "Assegurances Mare Nostrum-Arenal" (Plaça Major, 1) i un trofeu de l'Ajuntament de Lluçmajor. El segon premi, degut a la igualtat que li havia en tres paelles, es va ampliar a totes tres. Així reberen merescuts premis: Maria Vadell i Terrassa, Esperança Valverde i Cuesta i Antònia Sancho Ramis. Un segon premi per partida triple.

Un concurs simpàtic i que de cada any anirà en augment, en participants i en premis.

D'arreu del món han arribat a La Porciúncula de S'Arenal professors i estudiants de caalà per participar al corset de llengua i cultura catalana que tradicionalment organitza la Universitat de les Illes i l'Estudi General Lullia. Entre ells s'hi troba el nostre corresponsal a Estocolm, Ramon Cavaller. En Melià de Menorca, la família Ramon i Romano de Barcelona i un llarc etcètera de filòlegs catalans. Des de S'ARENAL DE MALLORCA els donam la més cordial benvinguda.

Policies a cavall patrol·lan els carrers de S'Arenal a la part de Ciutat. La Guardia Civil s'ha retirat definitivament dels carrers de S'Arenal. Ara, se'n cuida del port i de la costa i no els mancarà feina. Els de la Policia Nacional se cuiden de la vigilància i bon ordre de la Ciutat de S'Arenal.

Pub S'Escandol.— Avinguda Nacional. S'Arenal de Mallorca.

RIU
Centre

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial
Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat
per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

PIZZERIA ITALIANA

**CAVALLINO
ROSSO**

ESPECIALITAT EN
MENJARS TIPICS ITALIANS

Carrer Llavotxim Verdaguer, 17. Tel. 263619.
S'ARENAL DE MALLORCA

Notícies i comentaris

Cuida aquesta
plana Tomeu
Sbert

Notícies breus

La mestre se'n va tornar a casa i el personal d'En Miquel hagué de netejar la platja de papers i altres coses deixades pel grup.

En Miquel es cuida de la netejia i explotació d'un "xiringuito" a la preciosa platja de Cala Pi.

Ens varen dir que en Josep Maria Simó i els seus companys en la llista de les eleccions a la presidència del Club Náutic Arenal, havien impugnat o fet al·legacions a la forma i manera en que es feren les esmentades eleccions, en las quals ells sortiren derrotats. Hem cridat telefònicament a la "Federació Balear de Vela" i se'ns ha contestat que l'assumpte és a Maurid, pendent de resolució.

El poder central, idò...

Mentres tant en el Club Náutic Arenal manifesten que de tot això no en saben res. I en Joan Miquel segueix actuant de president amb normalitat.

L'"Espanya" de Llucmajor ha contractat els serveis d'En Josep Dols Bibiloni, com a entrenador, per a la venidera temporada.

Mentres el "S'Arenal" segueix amb en Joan Llompart Llull.

A Cala Blava enguany estan contents del tot dels servis municipals llucmajorers, segons hem pogut saber. El servei de fons funciona, els llums públics dels carrers estan encesos, fins i tot alaben En Tofol Calafat. I altres detalls que també estan funcionant i fan que la gent de per allà estigui satisfeta.

Val més així...

En Miquel Cardell, del "Restaurant de Cala Pi" va tenir problemes amb una mestre d'escola que va anar per allà amb un grup d'al·lots. Però la cosa no passà a majors.

Personalitats que presidiren el Pregó de les Festes de l'Estiu de S'Arenal.

Jordi Vallespir pronuncia el pregó de festes - 85

Jordi Vallespir i Soler, professor de l'Universitat de les Illes Balears, fou el pregoner de les "Festes S'Arenal-85". El seu documentat parlament versà sobre els trencadors de marès, primers veïns que va tenir S'Arenal, juntament amb alguns pescadors. El pregó de Jordi Vallespir serà editat per l'Ajuntament de Llucmajor i repartit al veïndari, totalment gratuït, quan arribin les festes de l'any qui vé.

L'acte cultural que ens ocupa es va fer al Club Náutic, dins l'ample saló d'abaix. Paraula clara i llampant d'En Jordi Vallespir davant un auditori

selecte. La xerradissa de turistes i estiuers que sopaven o estaven a la fresca i que no escoltaven el pregó, ens va fer veure que hi ha d'haver qualche lloc més adequat per a fer, en veniders anys, aquest bonic i entranyable acte.

La presidència va estar a carrec del batle Antoni Zanoguera, juntament amb el tinent de batle i delegat de l'alcaldia a S'Arenal, Joan Perelló; el tinent de batle, president de la comissió de Cultura i Esports Joan Puigserver; i el regidor Bernat Tomás, tinent de la Guardia Civil; Joan Ferrer per la comissió de festes, i Miquel Llompart,

director del col·legi de La Porciúncula i que fou el brillant presentador de l'orador Vallespir.

DISTINCIONS I PARLAMENTS

Acabada la intervenció del pregoner, pronunciaren breus parlaments Joan Perelló, Joan Ferrer i el batle Antoni Zanoguera. També es feu entrega del premi de cartells de festes d'enguany, guanyat per Estrella Riso Alvarado, així com als pares d'Antoni Ferrer i Joan, destacat regatista que morí en accident de circulació aquest any passat. Antoni Ferrer ha rebut el premi a títol pòstum en mèrits al seus brillants triomfs aconseguits en competicions de vela.

Jordi Vallespir i Soler, professor de la Universitat de les Illes i coautor de la col·lecció "Els Nostres Arts i Oficis d'Antany", durant el pregó de les festes de l'Estiu de S'Arenal. El pregó va versar sobre els fundadors de S'Arenal, és a dir dels trencadors i pescadors.

L'Ajuntament de Llucmajor ha comprat un solar

L'Ajuntament de Llucmajor ha comprat un solar de tres-cents metres quadrats d'un valor de nou milions de pessetes. El solar

està ubicat en el carrer "Berga", devora l'església parroquial, (es tracta del solar on hi va estar situada l'antiga estació del tren). Allà mateix en l'edifi va esser derribat, quan era ben cert que podia servir com a edifici adequat per admetre serveis municipals o d'altres. Però, el seu propietari, li feu passar la "piqueta demoledora".

Es una bona adquisició i, encara que l'Ajuntament no ha dit que es farà, en Joan Perelló Palmer, tinent de batle i delegat a S'Arenal, ens va dir que es poden fer coses importants i que de moment s'haurà evitat que es construïxi una finca grossa i que tapés el sol al parc infantil que està situat al costat.

Fotos d'avui i d'ahir

En Fernando Esteso ni n'Andrés Pajares vengueren a S'Arenal i alabaren la nostra platja i les nostres coses. En Pajares i n'Esteso, dos dels millors còmics espanyols, estan xerrant amb el nostre col·laborador Tomeu Sbert.

Aquesta vegada no vengueren per fer "chistes". Ells saben també que l'assumpte del turisme està un poc fotut...

De totes maneres "Benvinguts sempre a Mallorca!" amics "artistes". S'Arenal vos estima i admira. I vos espera. Hi ha llits buits, redell!... Enguany fluixetga. No venen anglesos com els altres anys. I això és el principal motiu: la manca de clients. Perque els turistes d'altres nacions sí que han vengut quasi igual que els altres anys.

TOTA CLASSE DE SERVEIS EN ASSEGURANCES
AGÈNCIA URBANA - ARENAL MARE NOSTRUM.

PLAÇA MAJOR, 1 - TL. 265374 - S'ARENAL

Un greu problema social; la malaltia de l'alcoholisme

A tot el món està admès que l'alcoholisme és una malaltia i no simplement un vici. El tan debatut dilema de si l'alcohol és bo o dolent ha restat completament aclarit i establert que ingerir amb moderació no pot ocasionar problemes, però que l'habitud exagerada pot convertir una persona en una autència desferia humana.

Una definició sobre l'alcohol, dictada pel màxim organisme sanitari mundial —la Organització Mundial de la Salut—, diu: "L'alcohol és una droga d'acció intermèdia, per naturalesa i intensitat, entre les drogues que provoquen toxicomania i creen hàbit".

No s'ha demostrat que la malaltia de l'alcoholisme és transmetida genèticament, però en un llar on un dels conjuges sigui alcohòlic, hi ha un elevat percentatge de contagi entre pares i fills, ja que està demostrat que la figura del pare —en el que és bo i en el que és dolent—, normalment, és imitada pels fills. No solament l'hàbit és el desencadenant de la malaltia de l'alcoholisme, ja que aquest generalment, de no estar condicionat per una alteració emocional, condueix a problemes físics, no per això sense interès, però menys destructius que el psíquics.

És important saber que l'alcohòlic no neix essent-ho, sinó que una sèrie de factors emocionals el converteixen en això. No és determinable a quina edat sorgeix el problema amb totes les seves conseqüències —tot i que l'índex més elevat de malalts alcohòlics en llur etapa crònica és dona entre els trenta i els quaranta anys— després d'haver recorregut un procés destructiu molt dolorós. Malgrat això, cada dia són més els joves que arriben a aquest punt. Són paraules d'un alcohòlic: "ls pateix moltíssim

abans de conèixer la nostra veritat: que som malalts alcohòlics".

Des d'un temps ençà ha augmentat la consciència social vers el problema de l'alcoholisme —sense dubte el problema social més greu del nostre temps—, ja que no afecta només el malalt com a individu, sinó també tots els qui l'envolten. Les estadístiques oficials determinen que s'acosten als quatre milions de malalts alcohòlics a tot Espanya (mig milió són dones), això suposant que no hagi estat superat aquest nombre. Això equival a dir que més de deu milions d'espanyols, bé directament (els malalts) o indirectament (els familiars) viuen el problema de l'alcoholisme.

L'Associació mundial Alcohòlics Anònims, disposa d'un interessant test per a determinar la presència de la malaltia de l'alcoholisme, el qual només pot ésser respost pels mateixos interessats:

1.— Has tractat alguna vegada de deixar de beure durant una setmana o més temps, sense haver pogut aconseguir el termini?

2.— Et molesten els consells d'altres persones que han tractat que convèncer-te que deixis de beure?

3.— Has intentat alguna vegada de controlar-te canviant d'una beguda a una altra?

4.— Has begut alguna vegada a primera hora del matí, durant el darrer any?

5.— Tens enveja de les persones que poden beure sense que això els plantegi dificultats?

6.— Ha empitjorat progressivament el teu problema amb la beguda durant el darrer any?

7.— La teva manera de beure ha creat problemes a casa teva?

8.— A les festes familiars o socials en les quals

la beguda és limitada, tractes d'aconseguir-ne d'extra?

9.— Malgrat que sigui evident que no pots controlar-te, has continuat afirmant que pots deixar de beure "per tu mateix" quan vulguis fer-ho?

10.— Has faltat al treball durant el darrer any per causa de la beguda?

11.— Has tingut alguna vegada "lapses mentals" (oblit d'actes realitzats) a causa de la beguda?

12.— Has pensat alguna vegada que podries tenir més èxit a la vida si no beguessis?

Has respost "sí" a quatre o més preguntes? Si és així, les probabilitats són que ja tens un seriós problema d'alcoholisme, o que el tindràs en un futur molt pròxim. Per què asseguren això els alcohòlics anònims? Senzillament, perquè l'experiència personal de cents de milers d'alcohòlics recuperats en llurs grups els ha ensenyat algunes veritats bàsiques respecte als símptomes en la forma de beure que acaben arrossegant a la malaltia.

Per a qualsevol informació respecte d'aquest tema o per a conèixer la ubicació dels grups d'Alcohòlics Anònims, podeu dirigir-vos a l'Apartat de Correus 1.015, a 07080-Palma de Mallorca, o trucar al telèfon (971) 231169, on seureu informats gratuïtament de tot el que comporta la malaltia de l'alcoholisme i la seva recuperació.

Ramon Draper Miralles

ALTA PERRUQUERIA REINA

Obert tot l'any tancat els dijous

Carrer de Sant Bartomeu, 19-1.er. Telf. 268185. S'ARENAL DE MALLORCA.

S'ha suïcidat

Andreu Genovart.

L'altre dia comentàvem amb un amic els casos esgarriants i cada vegada més freqüents de suïcidi que apareixen amb una normalitat ja habitual a les pàgines dels diaris. El ser humà des de sempre, ha tingut el suïcidi com a darrera sortida per a solucionar uns problemes, per no afrontar la dura realitat quotidiana o per acabar de sofrir d'una vegada el pes de la vida que sovint es fa insuportable.

Darrerament sembla que els casos de suïcidi han augmentat d'una forma alarmant, especialment entre els joves i en els països més desenvolupats. El fet de no tenir treball, la marginació en que la mateixa societat va sumint l'home, el no descobrir un sentit a la vida, una malaltia incurable, la por, la droga i els seus efectes, la incomprensió i el cansament, són entre altres, les causes per les quals les persones es priven d'aquest dret tan heretós com és la vida.

Pens que quan una persona es suïcida té sols un mínim de responsabilitat, i ho dic perquè estic convençut que d'alguna manera tots els humans, la societat com a tal, som responsables d'aquestes morts autoproduïdes de forma violenta i intencionada. Entre tots hem arribat a fer un món no només poc agradable sinó quasi inhabitable. Un món on regna una ferotge desconfiança, la rancúnia amagada, la marginació in-

justa, la crítica despiadada, la intolerància dels bons...

Un món on ja no hi tenen cabuda ni l'acollida ni el perdó, ni la convivència, ni la comprensió... Un món on molts s'han tancat dins el seu propi benestar oblidant els altres. Una societat que es va degradant ella mateixa pel fet d'haver rodat clau a tot el que sigui comunicació, diàleg, actitud d'escolta.

Hi ha persones dèbils, més sensibles que les altres que no poden resistir aquest món, aquesta societat, opten per una sortida, una fuita poc elegant es pot pensar, però per aquestes persones la única que veuen com a vàlida i que al cap i a la fi vol ser un crit de rebel·lia, de força impotent, de canvi d'estructures i manera de viure. No vull de cap manera justificar el suïcidi, el que tracto simplement d'insinuar és que tots en som una mica responsables.

Crec que aquestes notícies, quasi diàries que apareixen a la premsa sense pena ni glòria, d'una forma freda i assèptica ens haurien de servir d'estímul per a fer aquest món nostre una mica més just i més humà, i no ens excusem dient que això és impossible perquè està ben clar que si cada un agranés la seva carrera tot el carrer restaria net. Al manco aquests fets ens haurien de fer reflexionar. Això és el que valga fer jo quan fa dies valga llegir als diaris

aquesta notícia que a continuació reproduesc i que va ser la que em mogué a escriure aquestes ratlles.

"UN HOMBRE MUERTO POR EL GAS"

Un hombre de 39 años falleció ayer a causa de haber inhalado gas ciudad en la cocina de su domicilio en la Plaza Licinio de la Fuente, de Palma.

El cuerpo sin vida de la víctima fue descubierto a las 6,45 de la mañana de ayer por un hijo suyo de 16 años, que se extrañó que su padre, no se levantara para acudir al trabajo. Cuando fue a llamarlo se percató de que no estaba en su cama. Se dirigió hacia la cocina y allí encontró, muerto, a su padre. En seguida cerró las espitas del gas, que continuaba saliendo y abrió puertas y ventanas cuyas rendijas habían sido taponadas a fin de que el gas no pudiera salir por ellas.

Se sabe que el hombre fallecido sufría grandes depresiones desde que su esposa falleciera. Antes de tomar tan fatal decisión desconectó el interruptor general de la luz a fin de evitar posibles daños por explosión a los tres hijos que dormían ajenos a lo que estaba ocurriendo.

NOTA: Aquest article fou escrit fa cosa de cinc mesos. Des de llavors s'han anat multiplicant els casos de suïcidi.

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora
HOTEL TOKIO

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Carrer Fletxa Jover Coll, 26.

Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

ANUNCIS CLASSIFICATS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

**URGEIXEN PISOS
PER LLOGAR
FINQUES
AMENGUAL**

Sant Cristofol, 16.
Tel. 269250.

Llanterner: Termos
electrics i de butà. Repa-
racions de tota casta. Tel.
266961.

S'ARENAL, 2 habitacions,
sala menjador, anoblat.
25.000. AMENGUAL.
269250.

Peixeteria al carrer
Trassimeno de S'Arenal,
se transpassa. Tel. 261260.

CAFETERIA a primera
línea, entre els balnearis
3 i 4 devora el Centre
Mèdic se transpassa. Tel.
268717.

**CAFETERIA AMB VI-
VENDA** a la Carretera
Militar de S'Arenal se
transpassa. Tel. 261055.

AL.LOTA alemana neces-
sita professor-a per apren-
dre l'espanyol. Telèfon:
262326.

XALET amb 500 m2. de
solar a Les Meravelles, se
ven. Tel. 263247.

S'ARENAL, primera línia,
3 habitacions. 30.000.
AMENGUAL. 269250.

FINCA de 12 corteradas
a 7 quilometres de S'Are-
nal tancada de paret, se
ven. Informació, Urbana
Mare Nostrum. Plaça Ma-
jor, 1 - S'Arenal.

SPANISH for foreigners.
Private clases. Every day.
From eleven till eight.
Included saterdays and sun-
days. Calle Juan Figuerola
Aloy, 5. Suburbio de Son
Sardina-Palma. (Entre las
calles de Gaspar Bestard y
Sa Tanca).

ESPAÑOL para extranje-
ros. Clases particulares.
Todos los días de once
a ocho. Incluso sábados y
domingos. Calle Juan Fi-
guerola Aloy, 5. Suburbio
de Son Sardina - Palma.
(Entre las calles de Gas-
par Bestard y Sa Tanca).

Per Sant Pere, enrevolten sa figura.

En Pere Canals, va celebrar la diada enrevoltat dels seus amics i coneguts dins els jardins del Tennis Son Verí.

El turisme: la gallina dels ous d'or, que pot deixar de pondre

Els comentaris generalitzats de tota la gent vincula-
da més o menys directament amb el turisme de les Illes,
respecte de la temporada turística d'enguany, són alar-
mants. Tant l'ocupació hotelera com el negoci turístic
en general, enguany, van camí de tornar uns anys enre-
ra. Passades les temporades del 83 i 84, catalogades per
molts com òptimes, ens arriba la del 85 que, per diverses
raons, que intentarem analitzar, significa un greu retro-
cés que pot fer conomoure fins i tot els fonaments de
tota l'economia balear.

No ens podem enganyar: avui, la màquina del tren que es-
tira tota l'economia, a la nostra terra, és el negoci turístic.
La construcció, el comerç, l'artesanía i bona part de
la petita indústria depenen directíssimament del turisme.
Voler ignorar això és voler tancar els ulls a la realitat.
De l'agricultura a la indústria es passa necessàriament
pel turisme.

Quins són els motius reals que ens han duit a la tris-
ta situació d'enguany?

En podem assenyalat varïes: però en primer lloc m'a-
turaria a la degradació de les zones turístiques i l'entorn.
Mallorca no és l'illa idíllica que era fa un quart de segle. El
ciment ha suplit massa vegades als pinars i, més d'una
zona, en vers d'un lloc on una persona es pugui esplaia-
se, hi troba un motiu més per sentir-se empresonada en-
mig de tanta construcció; una construcció, sovint indis-
criminada i irracional que poc ha mirat quin era el turis-
me que ens visitava, quins els seus gusts i si, realment,
estàvem creant més oferta que demanda. I si no s'han creat
més places hoteleres, s'han multiplicat, com a certs in-
drets que coneixem molt bé, les zones comercials, de tal
manera que pels mateixos turistes, de fa deu anys, hi ha ara
tres o quatre vegades més de comerços, que s'han de repa-
tir els clients així com poden.

Mallorca havia estat fins fa poc una illa idíllica, on el
turista tenia moltes possibilitats d'excursions romàntiques.
Aquesta imatge, amb l'arribada de noves concepcions co-
merçials molt més agressives, que limiten ben sovint a
l'estranger a torrar-se al sol i a divertir-se dins el mateix
hotel —que ofereix uns preus molt competitiu—, dei-
xant de banda excursions i passejos que, en certa mane-
ra, eren el seu millor record de l'estància a l'illa. Hi ha ha-
gut, en general, una caiguda d'imatge: ha desaparegut el
romanticisme i, en poques paraules, ha deixat d'estar
de moda en benefici d'altres zones, molt menys capa-
citades —com Grècia, Jugoslàvia o Tunícia—, però que
aprofiten aquests aspectes que nosaltres hem deixat
en segon terme. El turisme, no es pot oblidar, és un article
de luxe i té un fort component subjectiu. La gent,
quan acaba les vacances vol poder comptar alguna co-
sa més que s'ha torrat al sol.

Hi ha motius que potser no es puguin imputar direc-
tament a la nostra manca de sensibilitat cap al turisme: hi
ha hagut certament una baixada sensible del mercat an-
glès. Però el motiu no és que l'anglès "passi" de Mallorca.
Les causes s'han de cercar en una puja brutal de preus,
que s'acosten o sobrepassen el vint per cent, perquè la
creença generalitzada és que a Mallorca, hi vendrien ben
igual, ja que "aquí està tot venut". La gent creia que tot
estava fet, la llova perfectament parada, i es demostra que
no ha estat així. Hem sobrevalorat els nostres preus.
Hem pecat de sobèrbia, tant, que tan sols s'ha fet publi-
tat de les nostres zones, creient que no mancava.

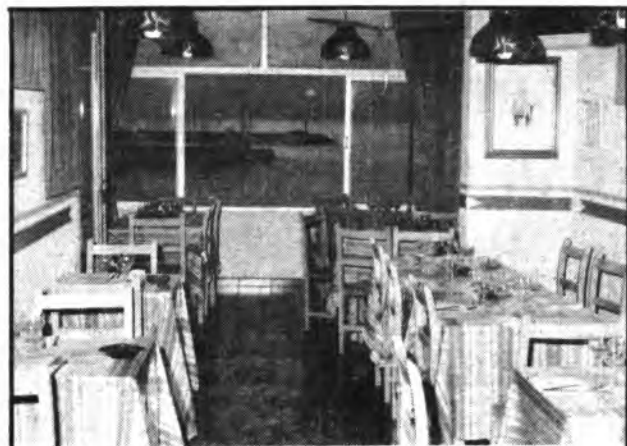
Hi ha altres motius, evidentment: un d'ells, sens
dubte és la inseguretat ciutadana, sobretot a zones turís-
tiques grans com la Platja de Palma o Magalluf. Hi ha
hagut massa incidents greus que han repercutit molt ne-
gativament en el mercat turístic.

Hi ha hagut, també una manca greu d'atenció per part
d'ents públics cap a aquest sector, pensant, també que no
hi havia competència possible. Els turoperadors diuen cla-
rament que reben moltes més atencions de les autoritats
gregues o jugoslaves que no de les espanyoles. I això és un
error molt greu.

Ben segur que els motius són molts més. Tots ells
fan que la campanya d'enguany, mancada encara quatre
mesos per acabar-se ja és qualificada de desastrosa.

Però de la gent intel·ligent és rectificar i treure pro-
fit de l'adversitat. Si tots nosaltres som capaços de men-
talitzar-nos de la importància real del turisme per a la nostra
economia, i aquest desastre d'enguany provoca un canvi
de mentalitat i d'actituds davant el fenomen turístic dins
la nostra societat, fins i tot la crisi, greu, que patim en-
guany, podria resultar-nos profitosa.

Antoni Tugores - Manacor

**PIZZERIA
RESTAURANTE**

Can Rattier

Convidam a una beguda típica mallorquina a la
menció d'aquest anunci.

Carrer Miramar, 18-1
Telèfon 263373.
S'Arenal de Mallorca

JOSEP LLUÍS COSTA I DÍAZ

**ASSEGURANCES
GENERALS**

ARXIDUC LLUÍS SALVADOR, 5 ENTRE.
TEL. 207612

I TAMBÉ A S'ARENAL

CANONGE MATEU ROTGER, 25—2
TEL. 262869

DAMUNT BAR BRASILIA

Examen de justícia, misericòrdia i germanor

De camí cap a Jericó o cap a la Ciutat de Mallorca... Jesús digué a Zaqueu: "Convé que me quedi avui a ca teva." Vull fer estada i passar una estona a la camilla; tenc ganes i necessitat d'esplaiar-me. Ell, Zaqueu, petit i rabassut, negociant i aficat en la feina que l'allunyava de la gent, tal volta pesseter i cregut, però amb ganes amagades de veure'l... Venc a fer-te una visita. Els carrers i les places ja no sé si m'agraden per trobar-me amb les persones. Hi pas, hi transit... per necessitat, però no em convencen els espectacles ni els montatges inútils, cridaners, idolàtrics... Vull estar-me amb tu, Zaqueu. No dins la multitud, avui. A la camilla, no en l'entramat. He après que no és el mateix fer viatges i emprar concentracions, que anar de camí per conversar: aquí escolt i allà parl, ara "predic" i suara call atentament.

Les coses massa grosses semblen montades amb la intenció de què la pressió que s'exerceix des d'aquest cadafal poderós, impedisqui obrir el bec i aixecar l'ala. Persones i doblers gastats en projectes triomfalistes que a res condueixen, si no és a una glorificació pomposa de la qual, per altra part, la majoria no en fa cas de bon de veres ni serveix per canviar la vida ni per canviar la vida que l'enrevolta.

Pens sebre, amic, continuava Jesús, una cosa o dues, si tant vols: que els homes són uns mamífers intel·ligents i socials. Però enganxats a la llet sou fortament conservadors i per la intel·ligència us tornau prudents. Vos tancau a causa de les necessitats i vos defensau dels altres perquè no vos manqui el que creis i deis necessari. Per això la gran tasca, Zaqueu, consisteix en empènyer-nos fortament a ser socials, socials de debò, justs i solidaris, germans. Ho vull recordar-te. Venc per dir-t'ho a cau d'orella. T'ho recorden -¿ja no ho sents?- els crits indignats, els silencis irats i els clars i temorencs menyspreus dels teus conciutadans, dels teus obrers de les fàbriques o dels hotels, i àdhuc dels familiars de més aprop, d'alguns fills... em sembla veure-hi. Tots t'ho recorden. I també jo.

Empraré, Zaqueu, una pàgina del bisbe

de Roma, Joan Pau II, en l'exhortació apostòlica postsinodal sobre reconciliació i penitència en la missió de l'església avui.

Evoca: * la conculcació dels drets fonamentals de la persona humana, el dret a la protecció de la vida i a una qualitat de vida digna, això és més escandalós perquè coexisteix amb una retòrica sobre els mateixos drets fins ara desconeguts.

* els paranys i les pressions contra la llibertat dels individus i de les col·lectivitats.

* les diferents formes de discriminació: racial, cultural, religiosa, etc.

* la violència, el terrorisme.

* l'ús de la tortura i de formes injustes i il·legítimes de repressió.

* l'acumulació d'armes convencionals o atòmiques; la cursa d'armaments, que implica despeses bèl·liques que podrien servir per a alleujar la pobresa immerescuda de pobles deprimits socialment i econòmicament.

* la distribució injusta de les riqueses del món i dels béns de la civilització que arriba al seu punt

culminant en un tipus d'organització social en la qual la distància en les condicions humanes entre rics i pobres augmenta cada cop més. La potència abassagadora d'aquestes divisions fa del món en què vivim un món trossejat en els seus mateixos fonaments.

Què te'n sembla, Zaqueu?

La conversió econòmica i social que em proposes, Jesús, m'és dura i exigent. Però sent que me mires i que te fies de mi. Sent que no em menysprees. Sent que comprens moltes coses. Sent que me crides a l'alegria de trobar-me amb els conciutadans sense por. Per cert puc comentar-te que ni les campanyes, ni els eslògans, ni els plans, ni les visites dels ministres d'aquests afers no han tret del carrer el temor ni la inseguretat que anomenam ciutadana. Netejaré la meua bossa i butxaca, seré just, repartiré com cal oficis i beneficis, retornaré el

que he robat ... recobraré així la seguretat -àleshores sí que serà ciutadana de veres i no sols meua o nostra- i l'amor de tots.

El que penses, Zaqueu, et portarà més lluny i més endins, encara.

Ho sé, Jesús; m'has "desarmat" quan en lloc d'un sermó de quaresma, dalt de la trona o del cadafal, sobre l'escola catòlica, el sexe, la família o l'avortament, te m'has aproximat, has vingut a casa, has cregut en mi -i sabies ben bé qui era-, m'has estimat, no has deixat de dir-me, clar i llampant, el que pensaves, m'has escorcollat els comptes bancaris, els papers de l'empresa, els enganys i els embulls, és a dir, m'has examinat de justícia, de misericòrdia i de germanor.

B. Bennassar Rector de les Meravelles

OTAN

A sa raó defensam
Sa gent d'esperit d'esquerra
Volem pau, detestam guerra
Diguent no, a la OTAN.
Perquè, si pau alcançam
Mallorca serà un jardí
a on podrem viure-hi
a això tots aspiram.

No hem de menester avió
ni projectils dirigits
es fugir de compromís
mos aurà sa salvació
No mos farà cap favor
es rus ni s'americà
només mos cerca lligar
per fer-ne un fogueró.

Climent Garau de Llucmajor

V FESTIVAL DE TEATRE

EL TRICICLE

Presenta
EXIT
(sortida)

17 al 20 de juliol - 22.30 h.
21 de juliol - 20 h.

LINDSAY KEMP COMPANY

Estrena a Espanya
"THE BIG PARADE"
24 al 26 de juliol - 22.30 h.
27 de juliol - 20 i 22.30 h.
28 de juliol - 20 h.

AUDITORIUM

DEL 12 DE JUNY
AL 28 DE JULIOL DE 1985

AJUNTAMENT DE PALMA

COLLEGI HOMOLOGAT DE

BATXILLERAT LLADÓ

AUTORITZACIÓ PRÈVIA 6 - 6 - 84

TITULAR, GUILLEM LLADÓ I SAMPOL

ESTUDIS DE BUB

MATRÍCULA: CARRER CASTILLEJOS, 45

COLL D'EN RABASSA

TLF.: 26 80 65 - 25 05 26

**CRISTALLERIA
S'ARENAL**

SERVICI PERMANENT, RÀPID I ECONÒMIC
CARRER CUARTEL, 31 TEL. 26 05 23
S'ARENAL DE MALLORCA

Fa una setmana o més que he tornat de "Moya" i no tendria cap sentit l'embrutar paper si no fos que no hi ha forma de llevar-me del cap la curiolla d'escriure el que vaig veure. Així potser deixarà de rodar-me dins la mollera com una mosca enrevolta una taca de suc dolç.

Idò bé això d'agafar l'avió i partir sempre m'ha agradat, des de que ho vaig provar per primera vegada. "Anar a veure un poc", sempre ha estat cosa meua. Supòs que em ve d'arrel. El padrí Gaspar, quan arribava de fora-vila era prest com després d'haver-se rentat els peus dins una bruyola amb un poc d'aigua teba treta d'una olla, només amb una ansa, que sempre fumetjava cansada i negra d'estar damunt el fogó de la cuineta petita; i sabó casolà fet de cornes de porc amb pedra, deia ja capell posat i avançant pel segon aigo-ves de la casa: "me'n vaig un poc" el que la padrina responia: "Ja te'n pots anar tot".

Com veis em ve d'enrera, però com tot el que és modern un, poc canviat: "a veuren un poc".

Per dir la veritat, m'agrada viatjar, però a la meua manera. Vull dir que per mi viatjar, és anar a corre món, però no aficar-se vuit dies dins una ciutat per feines.

Fent córrer la imagi-

Llorigueres de ciment o coladors de seny

nació som ja a "Moya"; automòbils, o per entendre-mos, carros de foc com mai n'hageu vists, i tots com llocs i ah! això sí, davant unes faroles de diferents colors, que muden de color amb un ordre, que tenen més seny que els homes, aquells s'aturen com a tocats de paràlisi repentina, algun gemegant i tot!

Si bo és veure com s'aturen, bo és veure'ls partir. Em sembla que som a les fires, quan els allots feien corregudes de canyes. Record que es "salador". En Biel ens feia posar en fila i tots tocats no sé de quin nirvi sempre feiem endavant i endavant quan es salador donava "s'assus" tothom partia com la bala, manco qualque adormissat que escoltava o badava amb els que estaven damunt s'acera.

Creis-me que les sortides dels semàfors em fan sentir enyorança del "salador". Biel i també pens, que avui els homes, semblam que no tenim seny o per no fer-ho tan gros que som com fiets, que sempre estam en temps de fira.

Però no són els semàfors el que em crida l'atenció, perquè encara que no ens facin falta també en tenim a la vila. Ni,

tampoc la ciutat ja que no era la vegada que fa ni dos ni quatre que hi anava, sinó la gent i la manera de comportar-se, quines cares, Déu meu! o no havien tastat mai la so-brassada coenta, ni el vi, o, certament quan les vaig veure, les havia caigut malament, perquè la cara que posaven, hagués servit per fer-ne ciris per la processó del Divendres Sant!. Cares blanques tirant a groc, i serioses com si tenguessin mal de caixal. Feia ganes de demanar: "Qui us ha fet enfadar d'aquesta manera, germà?". Però qualsevol s'hi posava a demanar-los de noves, t'exposaves a qual-sevol mala resposta, dins el metro vaig sentir "te voy a joder dos hostias macho"; us ho dic de veritat pels qui ens recordam del rector Mora i el coneixen per el que hem sentit parlar d'ell, és mal d'entendre això.

Per l'amor de Déu no vull que ningú ho prengui malament, és cert que "Moya" té coses molt pulides i persones curres i saleroses i tot el que us pugueu imaginar de bo i millor, però pens que també és un lloc adequat per conrar nirvis, preses, egoismes i per anar-hi a perdre seny i humanitat.

Idò sí, no se us ocor-

regués demanar per on heu de prendre si voleu anar a tal banda, el qui us ho vulgui dir us embullarà: "la primera a mano derecha, luego cuatro más abajo, y tome a la izquierda, siga recto y verá...!" i els altres tenen massa pressa i no us ho poden mostrar. Pensant qui em podria indicar millor vaig acudir a un municipal o "guardia urbano" li deman: Per anar a la plaça Colom per favor. Per resposta em va fer aquesta pregunta: "quiere Vd. ir por el camino más corto". Creis-me ja no record de si en va dir res més. D'això ençà, quan volia anar a qualque banda, consultava un mapa i cap al "Metro s'ha dit".

Era el camí més curt i allà on us pegaven més em-pentes. Empentes per entrar, empentes dins i empentes per sortir.

Voldria saber-vos-ho explicar. Si comparau les entrades i sortides del metro, amb una guarda d'ovelles us diré.

Quan les ovelles entren dins els sestadors o passen per un portell, a la correguda i sempentejades pels cans, que per dir-ho no hi entren gens en bones, idò se sembla a una desfilada de soldats davant el rei comparat en l'entrada o

sortida de la gent del metro.

Els cans de carn i os pens que són just mel quant m'imagin com deuen esser els cans de la vida que tant fort acabassin aquesta gent que es veu obligada anar així en el metro. I el que sé de més bo és que en el "metro" no hi ha pastor.

Bé ara se m'ocorr el pensar que no us he dit que és el metro, gens ni mica us sabria dir d'on li vé aquest nom, ja que per mi no és més que un carril que va sempre per dins una lloriguera, una gran lloriguera, quasi sempre va davall la terra no coneix ni sol, ni lluna, ni vent ni brusca. L'han fet anar sota terra perquè per d'alt diuen que faria nosa. Com que no basten els carrers, llavors és necessari fer sostres. Sabeu que en tenim els homes de calitre.

I si abans us he dit que anar en "metro" era rebre sempentes, no us penseu que les peguen perquè no hi veuen, no, hi ha llum i ben a voler, però el que passa és que són molts i frissam molt més.

Us imaginau que es cotxes perquè frissen es pegassin cops i empen-tes?

Ah! els cotxes, semblen cans de caça i els qui hem d'anar a peu sabem bé com hem de fugir, quant un veu molts de carros de foc, escales per avall i cap a la lloriguera, i corrensos cap a una altra sortida llavors sí que disfrutes quant les surts per l'altra part, sols no se'n temen o almanco no et giren. Per passar d'una banda a l'altra de carrer no fa falta mirar si en venen o no, d'automòbils, basta perdre el forat que hi ha a cada cap de cantó i corrensos cap a una altra sortida.

El que m'agrada més fóren unes escales que corren totes soles, els graons sempre belluguen, creis coses veurem.

A les nostres escales de collir figues ens preocupam si un escaló belluga i malevetjam posar-lo fot. Molt més si s'escala és sa de la casa i una ratjola es mou, tot d'una l'encimentam, no fos el cas que sa padrina es rompi el ballador de s'anca. Ses escales de que us parl les fan amb escalons que es mouen ben aposta. Et poses damunt s'escaló i au! fins que no ets a d'alt no has de menester moure un peu!

Havia pensat dur-ne una a la vila. Pensant que se movia, se m'ocorregué que també podria parlar, i bé li vaig dir si venia amb mi.

Gaspar Monserrat Sal i Xeixa

BANCA CATALANA

**La Banca Catalana desitja
bones festes de l'Estiu a tots
els arenalers**

Ca Nostra d'En Joan Mas ha estat representada pel grup de teatre de S'Arenal durant les passades festes de Sant Cristòfol. A les fotografies, una escena de la comèdia i públic que per cert fou ben nombros.

El Pregó de festes de S'Arenal-84, ha estat editat per l'Ajuntament de Lluçmajor. Una història de S'Arenal que agradarà als qui habitam aquest poble.

SANT CRISTÓFOL 1984

PREGÓ DE LES FESTES
DE S'ARENAL
del
SR. ANTONI GÀLMES I RIERA

GUIA-CALLEJERO OFICIAL
DE LLUCMAJOR
(Término Municipal de Palma)
EL ARENAL
(Término Municipal de Palma)

El Cicló, de Francesc Aguiló i Tarongí és un llibre de la nostra guerra civil que llegireu d'una tongada perquè parla de personatges i llocs coneguts pels mallorquins i pels arenalers. Els desembarcament del capità Bayo a Son Servera i la represió amb camps de concentració a S'Aguila i a Son Granada de S'Arenal.

EL CICLO
FRANCESC AGUILÓ I TARONGÍ

Desitja als arenalers unes bones festes de l'estiu

SI VOSTÈ NO VEU LES COSES CLARES CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

Li ofereix:
Control visió.
Lents de contacte.
Lents d'importació.
Lents nacionals.
Ulleres que el protegiran del sol.

Oblidi els miratges a
**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**
Trobarà els lents i tècniques a l'altura d'Europa.
Servits per professionals que vigilaran els seus ulls d'aprop.

Optic Diplomata: Maria Paloma Garí i Llompart.
Carrer Berga, 26 (devora la Plaça M.a Cristina). S'ARENAL DE MALLORCA.

Anecdolari turístic

Overbooking!

per Antoni Pomar

L'any 1954, "Viajes Iberia" va organitzar una pelegrinació a Roma (una de les moltes que s'anunciaven a les agències de viatges) per assistir a la Ciutat Eterna a la canonització de Pius XII.

L'allotjament estava previst en un establiment hotel·ler enomenat "ALBERGO DOMUS PACIS", construït precisament per a poder acollir a les masses de creients que, just acabada la guerra mundial, volgueren guanyar el jubileu durant aquell any Sant.

Tan aviat com se divulgà el viatge, s'ompliren les places disponibles, amb una clientela mallorquina que figurava entre la millor elite de l'època, disposa, en esperit de pelegrinació, a allotjar-se uns hospedatges molt humils.

Davant tanta demanda se va tractar d'aconseguir més llits a l'"ALBERGO" però fou impossible. Així com parlar en aquells temps amb Itàlia per telèfon era quasi bé un miracle (a més que resultava molt car) em vaig haver de desplaçar a Roma per tal d'aconseguir aquests llits per els demés. Després de molt deambular i amb l'ajuda d'un corresponsal ("I GRANDI VIAGGI"), vaig aconseguir els llits que faltaven (per a tres autocars) a l'"ALBERGO MONTEVERDE", situat al barri del mateix nom. M'exigiren una "caparra" (dipòsit) que vaig poder pagar gràcies al corresponsal que m'acompanyava (cosa quasi impossible a través de la banca espanyola degut a les restriccions imposades per l'"Instituto Español de la Moneda"). A la fi, vaig dipositar un MILIO DE LIREs i... una "Arpa", però vaig tornar tranquil.

L'expedició va sortir per maig, estava composta per cinc grans vehicles. Vàrem recórrer la Costa Brava, Turís, Venècia i, per acabar, arribàrem a Roma. Arribàrem ja molt de nit. Ens vàrem dirigir primerament al barri de Monteverde, on hi deixàrem als viatgers als quals els hi corresponia aquell establiment, i ja quan partíem de cap a l'altre "albergo", el director, un austríac de rompre i esqueixar, em va dir:

—Qui posa demà l'autocar per a due els vostres clients a Ostia, volstè o jo?

—A Ostia! I que hi hem de fer a Ostia? Vairg demanar estorat.

El director amb una flemma que no hi tenia res a envejar de la britànica, em va respondre:

—Idò allotjar-se allà, en un hotel de primera amb cambres amb bany i terrassa i...

—Un moment! —vaig exclamar— Els meus clients no aniran a Ostia; no en faltaria d'altra! Jo mateix recorriré demà a les autoritats. Aquest canvi no es produirà.

I, efectivament, l'endemà molt de matí, acompanyat de la meua esposa, vaig començar per fer diverses gestions. Primerament vaig anar al que havia estat el COMITATO PER L'ANNO SANTO, a on em despatxaren dient que tota Roma estava atepida i que el problema es resoldria després de la canonització. Sense desanimar-me vaig visitar la Policia, l'oficina espanyola de Turisme, el Consolat d'Espanya i fis i tot l'Ambaixada, a la Piazza di Spagna. Tots em contestaren la mateixa cosa (bé, tots no, a l'Ambaixada no es varen dignar tant sols a atendre'm). La contrarietat se resoldria un parell de dies després. Me recomanaven que enviàs als meus clients a Ostia. Vaig cridar a l'"Albergo" per a saber com anaven les coses i m'informaren que els hi havien robat fins i tot els llençols!

La meua esposa va comprar a una apotecaria unes vitamines per mi, ja que estava desfet. Com informaria als meus clients que havien d'anar a Ostia, a més de trenta quilòmetres de la ciutat dins la qual tan sols comptàvem amb uns pocs dies per a poder-la visitar, conèixer els seus monuments i assistir, durant una completa diada, a la canonització? Anarem a berenar a una "trattoria". Després d'haver acabat sortirem (ni sabia on em trobava! i, caminant, arribàrem a la Piazza de l'Esedra, on hi ha el Gran Hotel. Allà hi prenguerem un "ristretto". Vaig demanar en el bar si hi era el director, el meu amic Silvio Levet (q.e.p.d.) al qual havia conegut durant el Congrés Skat de l'any 52. Amb ells vaig tenir una gran amistat. Entre altres moltes coses, m'havia contat una sèrie de situacions anecdòtiques amb D. Alfons XIII

en el seu desterrament, el qual va viure i morir en el seu hotel. Silvio hi era i ens va rebre amb els braços oberts.

—I on estau allotjats? —ens va dir— Com no em vàreu comunicar que havia de venir a Roma? I a tu, Antoni, què et passa? Estàs malalt? Fas mala cara.

Li vaig contar tota la trama del problema de l'"overbooking".

—El que no entenc és com t'has aficat dins aquesta aventura sense tenir un rebut de la "caparra" —em va dir—.

—Com que no! —li vaig refutar—. Vaig cercar dins la meua cartera. —Aqui el tens— Aleshores agafa el telèfon i, en perfecte alemany amb una parsimònia que feia posar nerviosos, digué al director del Monteverde:

—Vostè ja em coneix. Em sap greu el que li passa al meu amic Antoni Pomar que tan bé em va atendre en el Congrés Skat de Mallorca l'any passat. Repetesc, vostè ja em coneix. No deig fer mal a ningú. Però... si vostè no resol aquest problema, em veuré obligat a TANCAR-LI EL SEU HOTEL AQUEST MATEIX VESPRE. I li vaig sentir dir:

—Ah!, que no, que ja està tot arreglat... Que poden quedar-se en el seu hotel... Moltes gràcies... El senyor Pomar ja se'n va de cap allà amb els seus clients.

Jo estava estorat.

Al cap i a la fi va passar que l'amic Levet era el president del Consorci Hotel·ler de Roma i, es veu que, degut als abusos registrats durant la postguerra, tenia facultat per a clausurar els hotels ens casos extrems.

—No t'enfadis, Antoni. Recorda que l'"overbooking" no ho hem inventat els romans, Jesús va haver de néixer dins una païssa, ja que a Betlem hi havia també "overbooking".

Tot va acabar bé. Llàstima que els meus clients no pogueren dormir aquell vespre degut a l'ESCANDOL que va fer un grup de pelegrins bascos, que, arribant de matinada a l'"albergo", foren desviats a Ostia.

"OVERBOOKING"... No hi ha res nou baix la capa del sol.

Salutació de SOSEGUR

Tots coneixem el problema de la manca de recursos hidràulics. D'usar bé i racionalment l'aigua depèn que qualche dia aquesta font de vida no s'esgoti. SOSEGUR, com a empresa encarregada del seu servei, vetlla, amb mitjans humans i tècnics, per a garantir el subministrament del preciat líquid. Però vostès també tenen un gran paper a fer en aquesta missió, per tal d'evitar un futur problema. Vigilant la seva instal·lació interior, no deixant les aixetes inutilment gotejant, observant la instal·lació del seu contador i comunicant les anomalies observades, etc... són alguns consells pràctics per tal d'evitar el consum excessiu d'aigua. SOSEGUR, té a la seva disposició, a les nostres oficines situades al carrer: Berga n.º 48 (Tel. 2262493), octavetes on vostè es pot orientar i aconsellar sobre com reduir el seu consum.

Informi's sobre la nostra gestió, l'atendrem degudament, consulti'ns sobre qualsevol dubte que tenguí al respecte i entre tots solucionarem el problema.

I, com a despedida, tot el personal humà de SOSEGUR se suma i les hi feim arribar els nostres desitjos de que passin unes felices festes patronals de Sant Cristòfol-85.

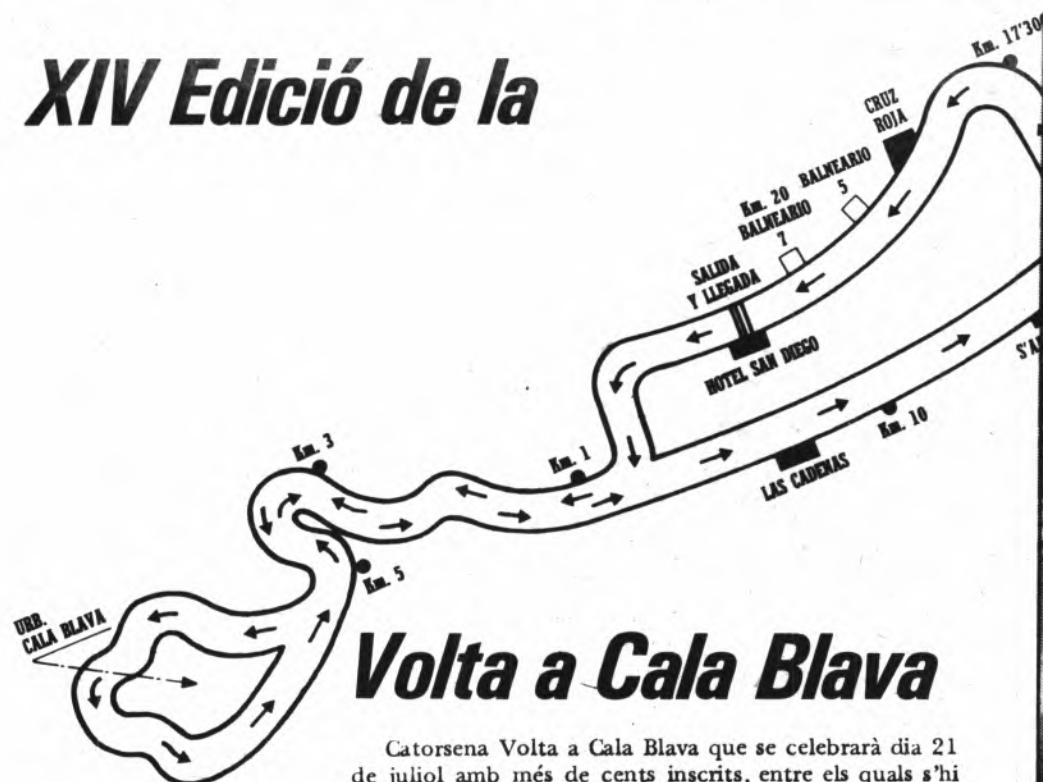
Bernardo de Amo Garrido
Cap de servei

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

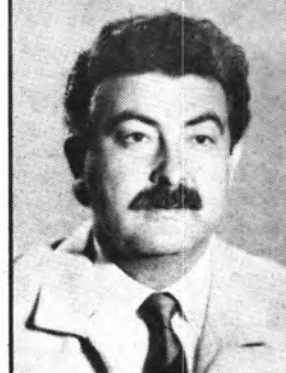
**Desitja unes bones
festes de l'estiu als
arenalers**

XIV Edició de la

Volta a Cala Blava

Catorsenena Volta a Cala Blava que se celebrarà dia 21 de juliol amb més de cents inscrits, entre els quals s'hi troben els arenalers Caballero i Lacamara en la categoria de veteran. Guanyarà En Caballero dins camp propi?

Tolo Ferrà Art i Moble

Sistemes modulars:
avet, pi i roure.
Cadires i taules
per bar i restaurant.
Il·luminació i quadres.
Matalassos Flex.
Telèfon 290617.
31 de Desembre, 34.
Ciutat

CARNICERIA
CHARCUTERIA

BUTCHER'S SHOP
BOUCHERIE

TOLO

C/BOTANICO HNO. BIANOR 23
TLF. 26 72 12

EL ARENAL
(MALLORCA)

4K KONTIKI

VIAJES
GAT 304

Bil·lets d'avió i de veixell.
Preus especials per a grups.
VAJA ALLA ON VAJA
KONTIKI L'ACOMPANYA.
Avinguda Nacional, 13
Carretera de S'Arenal, 58.
Tels. 265900-266535.
S'ARENAL DE MALLORCA.

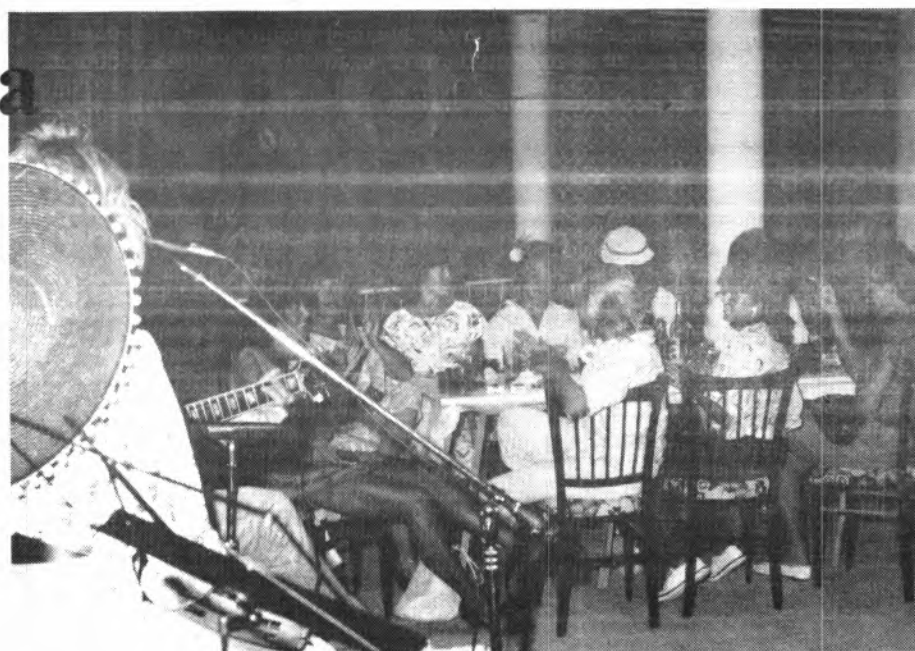
V Ca'n Verdera

SALA PER BODES I
COMUNIONS

Carrer Parceles 102-
Les Meravelles de S'Are-
nal. (Devant el Balneari,
5. Tel. 261057.

NOMES OBERT ELS
VESPRES

CUINA MALLORQUINA

Cada vespre, manco els dilluns, sopars dins un ambient molt agradable.

King's Fried Chicken

L'autèntic pollastre
frit americà i altres espe-
cialitats de la casa.

Avinguda Nacional,
entre els Balnearis 7 i 8.
S'Arenal de Mallorca.

BLIZZARD

Avinguda Nacional, 20, entre els Balnearis 7 i 8 - S'Arenal de Mallorca.

Coll d'En Rabassa***Fi de curs al col·legi Lladó***

Dia 28 de juny es va celebrar la fi de curs al Col·legi Lladó del Coll d'En Rabassa. Des de les 7 i mitja del capvespre es va reunir dins l'ample pati la majoria dels pares i alum-

nes, uns amb la il·lusió de recollir les seves notes, els altres per fer-hi acte de presència i festejar amb aplaudiments d'aprova-
ció les escenificacions d'un grup nombrós d'infants.

Hi va haver cants, poesies, un poc de ballet, grup de guitarristes i ball de bot dirigit pel mestre Miquel Alorda.

Les cares de la majoria dels allots deien a les clares que les notes de curs eren bones després que les hagueren recollides de mans del seu professor, pujant d'un en un a l'escenari.

Els representants de pares, En Josep Pérez Martín i N'Antoni Ferrà Marconi presidiren juntament amb els professors tota la festa.

En un moment de descans parlarem amb el director En Guiem Lladó Sampol.

—Col·legi Lladó, no és així com es diuen ara?

—Sí, aquest nom és recent, l'hem estrenat enguany després d'haver estat aprovat pel Butlletí Oficial. Abans es deia Acadèmia Pericial Lladó.

—Molt antiga?

—Sí mateix. El primer deixeble N'Esteve Aloy Coll, i les preparen ells mateixos. Ara bé, dins cada curs es donen 2 hores setmanals de Català (Llengua de les Balears per l'E.G.B.) Els professors procuren que poc a poc els infants de parla castellana s'expressin en la nostra llengua.

—Els alumnes, són tots des Coll d'En Rabassa?

—No tots. N'hi ha de S'Aranjassa, Es Pillarí, Ses Cadenes, S'Arenal i Ca'n Pastilla. També en venen d'Es Molinar i de Palma.

—Què pensa vostè de la publicació "S'Arenal"?

—Que ja era ben necessari que hi hagués un mitjà de comunicació que afegís totes les barriades abans dites. M'agrada molt la defensa que es fa de totes les coses nostres. Qualcú havia d'aixecar el crit.

ACADEMIA**CURSOS DE VERANO**

COMIENZO DE LAS CLASES:
DIA 1 DE JULIO

- **RECUPERACIONES:**
E.G.B., B.U.P., C.O.U., F.P.
- **INFORMATICA**
- **IDIOMAS:**
INGLES - ALEMAN - FRANCES -
ESPAÑOL (para extranjeros)
- **GRADUADO ESCOLAR** (para adultos)

INFORMACION Y MATRICULA

De lunes a viernes: de 10 a 13 hrs.
y de 16,00 a 20,00 hrs.

C/. OVIDIO, 1, 1.º - Tel.: 26 00 86
CAN PASTILLA